

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΜΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59.

Έκαστον φύλλον τιμάται
λεπτά 20.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

Έν Έλλάδι . . . Δρ. 10
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ οἱ
ὄχινοτες νὰ συνεχίσωσι καὶ κατὰ τὸ προσε-
χὲς ἔτος τὴν εἰς τὴν « Ἐβδομάδα » συνδρο-
μὴν των, νὰ ἀναναίσωσιν αὐτὴν ἐγκαιρῶς.
Ἐνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς. Τὴν
αὐτὴν παράκλησιν ἀποστεινομεν καὶ εἰς τοὺς
ὑπελειπόντας συνδρομὰς ἀηγουσας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Τὰ Ὀλύμπια τοῦ 1888. Ἡ Ζωγραφικὴ ἐν τῇ
Ἐκθέσει, ὑπὸ Π. Κ.
- Ἐπιστολαὶ εἰς Ἀθηνῶν ὑπὸ Π. Κ.
- Τὰ θεμέλια τῆς Ῥωσικῆς φιλολογίας ὑπὸ Θ.
Βελλιδίου.
- Οἱ κατάδικοι τῶν γραμμάτων Α. Δουμά υἱοῦ.
ὑπὸ Μ. Χ.
- Χειρῶνας πόντος Μ. Α. Γιαννουκίου.
- Ὀλγα, Ἡθοιστορία Λουδοβίκου Ἐνώ. (Ἐκ τοῦ
Γαλλικοῦ). Συνεχία.
- Πανόραμα Ἐπιστήμη — Καλλιτεχνία — Φι-
λολογία, ὑπὸ Ἀδ. Α.
- Ἀνάστατοι ἄρχοντες καὶ ὄκουργοι (ἀποπα-
σθεῖσαι σελίδες) ὑπὸ Γ. Φιλάρτου.
- Πιθήσεις τῆς Ἐβδομάδος. Ἐγχώρια — Ἐβο-
τερικά — Ἀρχαιολογία.

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΟΥ 1888

Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ

Καθ' ἡμᾶς ἡ Ἐκθεσις τῶν Ὀλυμπίων,
καὶ κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον δὲν
ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς Ἐθνικὰς προδοχίας.
Ὁφείλομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν λυ-
πηρὰν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ παραγωγὴ
ἀντεπροσωπεύθη ἐν αὐτῇ κατ' ἐλάχιστον
καὶ ἡ βιομηχανία ἀτέλως.

Συνόλωσ εἰπεῖν ἡ Ἐκθεσις τῶν Ὀλυμ-
πίων ἀδείως διεξελθεῖσα οὔτε διδά-
γματα παράσχει ὠφέλιμα, οὔτε τῆς
Ἐθνικῆς προόδου ἀκριβῆ ἔδωκεν ἰδέαν,
οὔτε βιομηχανήματα ἐπέδειξε ἰκανὰ καὶ
χρήσιμα εἰς ἐμπορίαν.

Ἀλλὰ περὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐντυπώ-
σεων τῆς Ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων δὲν
προτιθέμεθα νὰ γράψωμεν σήμερον. Γρά-
φομεν ἰδίᾳ περὶ ζωγραφικῆς, ἐξηγουμέ-
νοι διὰ βραχέων ἐπὶ τῆς καθόλου ἰδέας
τῆς ὥραϊς ταύτης τέχνης καὶ τῶν προό-
δων αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι, ἀποφεύγοντες δὲ
τὰς λεπτομερεῖς περιγραφὰς, ὅπως ἐκπλη-
ρώσωμεν δοθεῖσαν ὑπόσχεσις. Ἀληθῶς
τὸ πρῆμᾶ τῆς ζωγραφικῆς ἐν τῇ Ἐκθέ-
σει, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄλλα τμήματα,
ὑπῆρξεν ἰκανῶς εἰς ἔργα πλούσιον, καὶ ἐ-
μαρτύρησε περιφανῶς ὅτι τὸ καλλιτεχνι-
κὸν τάλαντον δὲν ἐξέλιπεν ἐτι ἀπὸ τῆς
πατρίδος τοῦ Πολυγνώτου καὶ τοῦ Πάρ-
ρασιου. Ὁ Ἕλλην ἔχει ὄντως φῶσιν καλ-
λιτεχνικὴν καὶ εὐδοκίμει κατ' ἐξοχὴν εἰς
τὰ ἔργα τῆς καλλιτεχνίας. Ἄνδρες καὶ
γυναῖκες ἤδη καταγίνονται εἰς τὴν ζω-
γραφικὴν. Ἀλλ' ἡ ἐποχὴ δυστυχῶς δὲν

χορηγεῖ εἰς τὴν καλλιτεχνίαν παρ' ἡμῖν
γόνιμον ἔδαφος, καὶ ἡ πρόοδος αὐτῆς
τοῦτου ἕνεκα πολυεσθῶς καθυστερεῖ. Ἐν
Ἑλλάδι οὐδὲ μὴ ἀνεπτύχθη ἐτι τοῦ κα-
λοῦ τὸ συναίσθημα ἐξ ἠθικῆς ἀπόψεως,
καὶ τὸ ὑπάρχον ἐλάχιστον διέφθαρῆ ὑπὸ
χυδαίων ἢ ἀλλογενῶν ἐντυπώσεων. Ἐρα-
στὰν τῶν καλλιτεχνημάτων ὑπάρουσι
δυστυχῶς ἐλάχιστοι μὲταξὺ τῶν Ἑλλή-
νων, καὶ οἱ πλοῦστοι μικρὰν αἰσθάνονται
πρὸς ταῦτα συμπάθειαν, ὅπως ἐνθαρρῦ-
νωσι τοὺς ταλαπυροῦμένους καλλιτέχ-
νας διὰ τῶν ἀγορῶν καὶ τῶν γενναίωσφ-
νῶν ἐπιχορηγήσεων. Ἡ τέχνη πανταχοῦ
προήχθη καὶ ἤμασε εὐρύσασα μεγαλο-
δώρου προστάτας ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ καὶ
τῇ πολιτείᾳ τοῦς Μαικήνας, τοὺς Μεδί-
κους καὶ τοὺς Περικλεῖς. Ἀλλὰ παρ' ὅσιν
ἐκκλησίᾳ καὶ πολιτείᾳ οὐδὲν μέχρι τοῦδε
προσήμενον εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, ἀπέ-
δειχθησαν δὲ ἠλιθίως ἀδαίφοροι πρὸς ὀρ-
γάνων κατ' ἐξοχὴν ἠθοποιῶν, πρὸς αὐτὴν
τὴν κενώτων πηγῆν τῆς ἠθικῆς τοῦ Ἔ-
θνους διαπλάσεως. Μεθ' ὅλα ταῦτα πλει-
στοὶ Ἕλληνες ἐπεδόθησαν ἤδη εἰς τὴν
ζωγραφικὴν, καὶ πολλοὶ διαπρέπουσιν
ἤδη ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ τιμώντες τὸ Ἑλλη-
νικὸν ὄνομα, ζῶντες δὲ ἐξ ἀνάγκης μα-
κρὰν τῆς πατρίδος.

Τὰ ἔργα αὐτῶν τιμῶνται πανταχοῦ
καὶ εὐρίσκουσι ἀγαστάτας προθύμους, προ-
τιμώντας καὶ ἀγαπώντας τὸ ἐν τῇ τέ-
χνῃ καλόν. Ἀφειδές μαρτύριον τῆς ἀξίας
τῶν Ἑλλήνων ζωγράφων παρέχουσι, με-
ταξὺ πολλῶν ἄλλων οἱ πίνακες τοῦ Λύ-
τρα, τοῦ Γκιζή, τοῦ Ἰακωβίδου, τοῦ Βο-
λονάκη καὶ τούτων ἄλλων. Ἐν τούτοις
κρίνοντες τοὺς ἐκτεθέντας πίνακας, ἐν
δλω σκεδόν, ἐξ ἠθικῆς ἀπόψεως, εὐρι-
σκομέν ἐν αὐτοῖς μέγα τι καὶ ριζικὸν
ἐλάττωμα. Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει τέχνη
καλὴ, καὶ ὅμως μὴ ἀρέσκουσα εἰς Ἑλλη-
νας, οὔτε τέρπουσα Ἑλληνικῶς ὀφθαλ-
μοῦς. Οἱ ἐπισκέπται τῆς Ἐκθέσεως ἀντι-
παρήρχοντο ἀδαίφοροι πρὸ τῶν καλλίστων
εἰκόνων, μὴ αἰσθανόμενοι τὴν ὑπάρχου-
σαν ἀξίαν. Ὁ λόγος δὲ τῆς ἀδαίφορίας
εὐνόητος. Δὲν εὐρίσκον ἐν αὐτοῖς ἦθος
ἐθνικόν, ζωγραφικὴν ἀληθῶς ἐθνικὴν,
καὶ δὲν ἠσθάνοντο ἐπομένως τὸ καλόν.
Καὶ ἡ ζωγραφικὴ τῶν νεωτέρων Ἑλλή-
νων παρασύρθησα ὑπὸ τῆς σπουδῆς καὶ
τῆς μιμήσεως τῶν ἀλλοτριῶν εἶνε Γερμα-
νικὴ κατὰ τὸ εἶδος ἐν τοῖς πλειστοῖς,
περιβαλλεῖ δὲ τὰ ἔργα αὐτῆς διὰ χρωμά-
των φαιῶν, ἀλαμπῶν, ἀσυμβιβαστων πρὸς
τὰ χρώματα τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως, πρὸς
τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλληνικῆς καλλονῆς, πρὸς
τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα ἡμῶν, πρὸς τὰς ἀξιώ-
σεις τέλος τῆς καλαισθησίας τοῦ ἡμέ-

τέρου λαοῦ. Δὲν ὑπάρχει προδήλως εἰς
τὰς εἰκόνας τῶν Ἑλλήνων ζωγράφων ἡ
ἀποτύπωσις τοῦ παρ' Ἑλλήσι καλοῦ,
καὶ ἡ τέχνη αὐτῶν, διεφθαρμένον προῖον
ἀλλοτριῶν ἐντυπώσεων καὶ καλλιτεχνι-
κῶν θεωριῶν, στερεεῖται τὴν βάσιν τῆς
προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως, διαφθεῖρει
δὲ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς καὶ νοθεύει οἰκ-
τῶς τοῦ καλοῦ τὴν ἰδέαν. Ἀλλὴν ἄρα
ὁδὸν ἐν τῇ τέχνῃ πρέπει νὰ χαράξῃ ἐν
Ἑλλάδι ἡ ζωγραφικὴ, ὁδὸν ἀληθῶς ἐθνι-
κὴν, ὅπως παράσχη ἡμῖν γνησίους Ἑλ-
ληνας ζωγράφους καὶ καλλιτεχνήματα δι-
δάσκοντα καὶ τέρποντα, ἀρέσκοντα δὲ εἰς
Ἑλληνικῶς ὀφθαλμοῦς. Ἀκολουθοῦντες
δὲ ὁδὸν χαραχθεῖσαν παρὰ ξένων καὶ πε-
πατημένην, οὔτε ἀληθῆ πορίζονται δό-
ξαν ἀπὸ τῆς καλλιτεχνικῆς ἐργασίας,
οὔτε ἐθνικὴν σχολὴν ζωγραφικῆς εἰσὶν
αὐτοὶ προωριζόμενοι νὰ δημιουργήσωσι,
καταλείποντες τοιοῦτον τρόπον εἰς τοὺς
μεταγενεστέρους τὴν τε πρωτοβουλίαν καὶ
τὴν εὐδοξίαν.

Π. Κ.

Ἐφαρτίστας γινώσκοντες τοὺς ἀναγνώστεις ἡμῶν,
ὅτι λαὸν προσεχῶς ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες ἔργον ἀ-
νέκδοτον, μεγάλης ἱστορικῆς σημασίας.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΤΟΥ ΚΡΙΕΖΗ

Ὅπερ ἰδοχείρως ἔγραψε, κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανά-
στασιν ὁ ἠρωτικὸς ἐκείνος ναυδάτης.
Τὸ ἡμερολόγιον γεγραμμένον εἰς τὴν ἀρετῇ καὶ
πλήρῃ ζωῆς γλαύσαν, ἦν μετεχειρίσαντο οἱ ἄνδρες
τοῦ ἀγῶνος καὶ βρισθὸν ἀνεκδότων καὶ πληροφοριῶν,
δι' ὧν πολλὰ σκοτεινὰ τῆς ἱστορίας μέρη διαφωτί-
ζονται, ἀλλὰ δὲ ἀγνωστα τῶς ἀποκαλύπτονται, ἔσχε
τὴν τύχην ἡ Ἐβδομάς νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς τῆς οἰ-
κογενείας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑσθίας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ 12 Δεκεμβρίου

Ἦτο Κυριακὴ. — Ὁ ἥλιος ἔλουε τὰς
Ἀθῆνας διὰ τῶν χλιαρῶν χειμερινῶν ἀ-
κτίνων του. — Τὸ ὡρολόγιον τοῦ Πανε-
πιστημίου ἐσημαίνει τὴν 2 1/2 μ. μ. τῆς
Κυριακῆς, ὅτε ἀνθρώπος κρατῶν εἰς χει-
ρας ἐπανωφόριον εἰσῆρχετο σπεύδων εἰς
τὸ Νέον Θέατρον, ὅπου πολλοὶ ἄλλοι εἰ-
σῆρχοντο ἐπίσης. Ὁ ἀνθρώπος οὗτος ἦ-
μην ἐγώ, ἀγαπητὰ φίλε, ἤρχισα δὲ ρω-
μαντικῶς τὴν ἐπιστολήν μου, διότι τὸ
θέαμα, ὅπερ τότε ἐξετυλίχθη πρὸ τῶν ὀ-
φθαλμῶν μου, τοιαύτας μοι ἀφῆκεν ἐν-
τυπώσεις, οἷας ἀφήνουσι συνήθως τὰ πρῶ-
τα κεφάλαια τῶν παλαιῶν μυθιστοριῶν.
Ἦ ὦρα ἦτο ἡ προσδιωρισμένη ἀν ἐ-
βραδύνον θα ἐκινδύνεον νὰ εὐρῶ κλειστήν
τὴν θύραν, διότι εἶχεν ἀποφασισθῆ τοῦτο,
ἵνα μὴ τὰ βαρῆα τῶν εἰσερχομένων βῆ-

ματα ταράττωσι τούς ακροατάς τῆς ἐκθέσεως τοῦ δραματικοῦ ἀγώνος, ἥτις ὁ ἀνεγινώσκοντο ἐνώπιον τοῦ ἀνθού τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ἀπὸ τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας εἰσήλθον εἰς τοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους, ὅπως πράττουσι καὶ οἱ θνησκοντες, ἐκείθεν δὲ εἰς τὴν πλήρη φώτων ἠλεκτρικῶν ἐκ λυχνίων καὶ ὀφθαλμῶν ἀκτινοβολούντων, εἰς τὴν πλήρη κόσμων ἐκ μεταξῆς καὶ ψιθύρων καὶ γελῶτων καὶ μειδιαμάτων αἰθουσῶν, ὅπως συμβαίνει ὑποθέτω καὶ εἰς τοὺς ἐλλεικτοὺς τοῦ παραδείσου, ἔνθα ἀπέδρα πάσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Καὶ ὅμως ἡ ὀδύνη καὶ ἡ λύπη καὶ ὁ στεναγμός περιπίπταντο κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐν τῇ οὐτῶ λαμπροστολιστῶ αἰθούσῃ τοῦ θεάτρου, καὶ ἔριπτον τὰ θολὰ καὶ θλιβερὰ βλέμματα τῶν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἵνα ἀνακαλύψωσι τὰ στήθη ἐν οἷς θὰ εὕρισκον προσωρινόν τι ἢ διαρκές ἐνδικαίτημα, διότι ἀντικρὺ ἐκεῖ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐντὸς ἀργυροῦ δίσκου εὕρισκοντο εἰς καὶ μόνος ἐκ δάφνης στέφανος, ἐνῶ εἰκοσι καὶ τέσσαρες καρδίαι ἐπαλλοῦν δι' αὐτόν, τεσσαράκοντα ὀκτὰ ὀφθαλμοὶ τὸν ἠτένιζον μετὰ ἐπιπέδων καὶ... μίᾳ μόνῃ κεφαλῇ ἐπέπρωτο νὰ τὸν αἰσθανθῆ τι θέμενον ἐπὶ τῶν ὀρθομένων ἐκ τῆς συγκινήσεως τριγῶν τῆς.

Ὁ ἐν πλήρει ἡμέρᾳ πλούσιος τοῦ θεάτρου φωτισμός καὶ διάκοσμος, ὁ σκοπὸς τῆς συνελεύσεως, ἡ μαντευομένη συγκίνησις τῶν διαγωνιζομένων, τὰ πλήθη τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὄραίου φίλου καὶ τοῦ μὴ τοιοῦτου, ὅλα ταῦτα συνετέλουν εἰς τὸ νὰ νομίζωσι πολλοὶ, ὅτι βλέπουσιν ὄνειρον, ἐκ τοῦ ὅποιου ἡ ἐξέγερσις διὰ τινος θὰ ἦτο τούτου πικρὰ... Παρηλθεν ἡ τριτὴ παρήλθε καὶ ἡμίσεια ἀκόμη ὦρα μέχρις ὅτου ἡ ἀφιξίς τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἀνάρξεως τῆς ἑορτῆς. Καθ' ὅλην τὴν ὥραν ταύτην οἱ φίλοι τῆς τάξεως παρετήρουν ἀδιαλείπτως πρὸς τὴν σκηνήν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ἀνωθεν τῆς θέσεως τοῦ ὑποβολέως ὑψούτο πρόχειρον βῆμα, παρ' αὐτὸ μικρὰ τράπεζα φέρουσα τὸν πολυπόθητον στέφανον, ἔνθεν δὲ καὶ ἐκείθεν ἀνάκλιτρα καὶ σειραὶ καθισμάτων προωρισμένα διὰ τῆς ἐπιτροπείαν τῶν Ὀλυμπίων, τοὺς κριτάς καὶ τινὰς ἄλλους· οἱ δὲ λοιποὶ καὶ αἱ λοιπαί, δηλαδὴ ἡ πλειοψηφία, ἀφοῦ δι' ἐνόου βλέμματός ἐξήτασαν τὴν σκηνήν, κατεγίνοντο εἰς τὴν περιεργασίαν ἐαυτῶν καὶ ἀλλήλων, ἀναλλάσσοντες βλέμματα πάντος εἶδους, ἐν οἷς καὶ τινὰ, δὲ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος ἐπιβάλλει ποιήν βαρυτάτην.

Τέλος ὅλοι ἐγείρονται, ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ὁ βασιλεὺς ἐρχεται, ἡ βασίλισσα προβάλλει ἀπὸ τοῦ θωπερίου καὶ καθήται, ἐκ δεξιῶν ἔχουσα τὴν ἡγεμονίδα καὶ τοὺς βασιλόπαιδας. Τότε ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κεντρικῆς τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπείας κ. Ἀρ. Βαλέττας εἰπὼν τινὰ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς συνελεύσεως, ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν εἰσηγητὴν τῆς τῶν κριτῶν ἐπιτροπείας κ. Ι. Καμπούρογλου, ὅστις ἐσπευσε νὰ τὸν λάβῃ καὶ ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐφ' οὗ συνεκλήθησαν ἤδη οἱ χιλιάδες τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ προσοχὴ τῶν ἰσχυρίμων—σχεδὸν ὅσων.

Ἐν ἀγνοίᾳ τὸν κ. Ι. Καμπούρογλου, τοῦτο σημαίνει, ὅτι οὐδέποτε ἐπισκέφθη τὰς Ἀθήνας ἡ ἀνεγνώσας τὴν ὑπ' αὐτοῦ συντασσομένην «Νέαν Ἐφημερίδα», ἡ ἐπεκλήθης λόγιος νέος ὅπερ ἀδύνατον. Διότι εἶνε εἰς τῶν δημοτικωτέρων ἀνδρῶν τῆς πρωτεύουσας μας, ἐκιδίδων εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων καὶ ἑκάστην τὴν εἰκόνα του—δηλαδὴ τὸ φῶλλον του—ἐν ᾧ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ζωγραφίζεται ἡ ζωφόρος, ἡ ἀεικινήσασ, ἡ ἐπὶ παντός ζητήματος πείρα, ἡ πολλὴ πρωτοτυπία καὶ ποιήσις καὶ τρυφερότης καὶ στοργὴ μέχρις εὐσπλαγγνίας πρὸς πάντα ἔχοντα τάσεις φιλολογικῆς, δι' ἃ καὶ πάντων ἡμῶν ἐγένετο ἀνάδοχος εἰς τὴν ἑκατονταετηρίαν τοῦ ὀνόματι... λόγιος! Μεθ' ὅλην τὴν δεκαπενταετη δημοσιογραφικὴν ἡλικίαν του φαίνεται ἐνέπαιτος τριακοντούτης μῆλις. Εἶνε ὀλίγον βραχύς, ὀλίγον φαλακρός, καλοκαμωμένος, στοργυλοπρόσωπος καὶ παχύς ὅσον τρεῖς τούλαχιστα ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, δηλαδὴ ὄχι καὶ πολὺ...

Ἀυτὴ τοῦ ἡ εὐσπλαγγνία πρὸς πάντα ἀβάπτιστον καὶ ἡ σπανία μόνον ἐν περιπτώσει ὀργῆς—ἀπὸτε εἶνε χαρμίστατος—κακολογία του, διότι ἄλλως πάταται καὶ δι' ὀλίγου ἔχει μίαν καλὴν λέξιν εἰς τὸ στόμα καὶ τὴν γραφίδα, εἶχον θέσῃ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν παρὰ τοῖς στενοῖς μας φιλολογικαῖς κύκλοις τὴν ὡς ἀπαθούς καὶ ψυχροῦ κριτικοῦ ἰκανότητά του ἔφοβουμθα δηλαδὴ, ἐπὶ θὰ ἐξηλέγχετο μωπαζῶν πρὸς τὰ ἀμαρτήματα καὶ θὰ ἔτεινε εὐμενὲς οὐς πρὸς τοὺς εὐσπλαγγνικοὺς πάλμους τῆς καρδίας του—ἀλλὰ τοὺς φίλους τῶν λογοπαγιῶν ἐνεθάρρουν περὶ τοῦ ἐναντίου τὰ δύο ἔτερα τῆς ἐπιτροπείας μέλη, ὧν ὁ εἰς οὐ μόνον φιλολογικώτατος ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοεικαστός.

Συμβαίνει δὲ καὶ τὸ ἐξῆς. Κατὰ πρῶτον ὁ κ. Καμπούρογλος εἰσήχετο εἰς τὸσον εὐρὸν στάδιον. Αἱ μακρᾶ κριτικαὶ του μελέται καὶ ἡ γνωστὴ αἰσθητικὴ του λεπτότης ἡ διαφοροτρόπως ἐκδηλωθεῖσα δὲν εἶχον ἐπιδειχθῆ ἔτι ἐν εὐρεῖ πλαισίῳ, τὸσον εὐρεῖ μάλιστα, ἀφοῦ ἐσχηματίζετο νεορῶς μὲν ἀπὸ 24 δράματα, συγκεκριμένως δὲ ἀπὸ τὴν σκηνῆν τοῦ μεγαλητέρου μας θεάτρου. Καὶ τὸ ἐξῆς ἐτι. Εἶνε ὁ πρῶτος ἐκ τῆς νέας γενεᾶς, ὅστις καταλάμβανε τὴν ἔδραν εἰσηγητοῦ ἐπὶ κριτικῶν ἀνήκουσαν εἰς παλιούς πρεσβύτας, ἔστῳ καὶ ἂν οὐδέποτε εἶχον οὗτοι πατήρη τὸ πῶδι των εἰς τὸ θεάτρον, ἢ ἂν δὲν εἶχον μελέτησῃ ἄλλο τι ἢ τὸν Θουκυδίδην!

Διὰ τοῦτο ἐν μισῇ στιγμῇ ἀνηρτήθημεν πάντες ἀπὸ τῶν χειλῶν του, ἡ θερμότης δὲ τιναν μάλιστα, ὧν τὸ νόστος ἀγνοοῦμεν, τὸν ἠνάγκαζεν ἴσως νὰ προσβῆ αὐτὰ ἐκαστοτε διὰ ψυχροῦ ὕδατος.

Διὰ τοῦτο ἐν μισῇ στιγμῇ ἀνηρτήθημεν πάντες ἀπὸ τῶν χειλῶν του, ἡ θερμότης δὲ τιναν μάλιστα, ὧν τὸ νόστος ἀγνοοῦμεν, τὸν ἠνάγκαζεν ἴσως νὰ προσβῆ αὐτὰ ἐκαστοτε διὰ ψυχροῦ ὕδατος.

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

σας λατοῦσαι τὴν αἰμαλώτον Χαΐδα, ἀλλὰ μαινόμενος κατὰ τῶν συμπατριωτῶν τῆς Σουλιωτῶν ἐξέπαιτα διὰ ψευδοῦς ἐπιστολῆς τὸν ἄρχηγόν των Λαμπρόν Τζαβέλλαν μετὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ συλλαμβάνει αὐτὸν διὰ νὰ δυνήθῃ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

τοῦτον εἰς τὴν ἑξορίαν, ἐκεῖνός δὲ ἀντιλέγοντος καὶ δευτεροῦτος αὐτὴν νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Φαίακα, ἡ κόρη αἰρούσα μάχαιρον αὐτοκτονεῖ.

Τὸν θάνατον τῆς Εὐρυμέδης ἀπεδοκίμασαν οἱ κριταί, τὴν δὲ ὑπόθεσιν δὲν ἐθεώρησαν ἀφογόν, οὐδὲ τὴν γλώσσαν. Τὸ δράμα ὅμως ὑπὲρ τὰ ἄλλα διέκρινον διὰ τὴν τελειότητά του ὑπὸ τὴν σκηνικὴν ἔποψιν, τὴν τεχνικωτάτην πλοκὴν καὶ τὴν συμμετρίαν, καὶ ἄλλας ἀρετάς, τὸν δὲ ποιητὴν ἐκ καρδίας συναγαγόντων.

Τελευταία ἐκρίθη ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Ἀθήναις καὶ Θήβαις, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰδαιώου, ἀλλὰ ταύτης τὴν ὑπόθεσιν ἐπιφυλάσσουσι καὶ σοὶ ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ προσεχούς, διότι εἶνε ἐκτενεστάτη ἡ περὶ ταύτης εἰσήγησις, ἀνάλογος πρὸς τὴν ἑκτάσιν τοῦ ἔργου, διότι ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν μετ' ὅλα τὰ πολλὰ τῆς ἐλαττώματα, τὴν σχοινοτυρίαν, τὴν σχολαστικότητα τῆς γλώσσης, τὴν διαστρόφον τῆς ἱστορίας, τὰς μελοδραματικὰς ἐντυπώσεις καὶ ἀναωνύσεις, ὡς αὐστηρότατα ἐπέκρινεν ὁ εἰρηγητής, ἰδιαίτοτως ἤρσεν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἐνεκα τῶν ὑπερόχων ἀποκομμάτων. Καὶ ἡ Εὐρυμέδης ἐπίσης τὸν ἠγάπα, ἀλλ' ἡγάπα καὶ τὸν Φαίακα κομψὸν νεανίαν, ὃν πληγωθέντα ἐν ἡλικίᾳ κομψὸν ἐνοσηλεύς, καὶ ἔδεχτο κάποτε οἰκασθεῖν. Ἄλλ' ὅτε ἐπέμψε ἡμέραν τινὰ τὴν τροφὸν, ἵνα τὸν προσκαλέσῃ ἐκ τῆς πόλεως, ἔμαθεν ἐξ αὐτῆς, ὅτι στάσις ἦτο ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ κεφαλῆς δ' αὐτῆς ἄνηρ χυδαῖος, ὁμοίῳ τὸν πατέρα τῆς. Τοῦτο οὐδὲν σημαίνει βέβαιον διὰ τὴν κόρην, ἀλλὰ δι' ἐκεῖνον ἰδόντα ἐπίσης τὴν τροφὸν ἦτο ἡ ἀποκαλιχθῆ τοῦ μυστικοῦ τῆς καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ δόρατος ἀπηνῶς ἡ δύσμοιρος καὶ μάλιστα σώζεται διὰ τῶν παρακλήσεων τῆς Εὐρυμέδης, ἥτις κατανοήσασα ἐξομολογεῖται τὸν πρὸς τὸν Φαίακα ἔρωτά τῆς.

Ἄλλ' εἰς τὸ ὄνομα του, ὄνομα σεμνοῦ ῥήτορος στιγμιاتیοντος ἀπὸ τοῦ βήματος τὰς κακουργίας του, ὀργίζεται μὲν, ἀλλὰ καὶ πασχεὶ βλέπων τὴν κόρην τοῦ θλιβομένην. Ἀφῆς ἀνακαλύπτει τὸ μυστικόν του ὁ Λεωγώρας καὶ ἀπειλεῖ νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ εἰς αὐτὴν, ἂν μὴ στέρξῃ προκειμένου μετὰ τὴν στάσιν νὰ ἐξοστρακισθῆ τις νὰ πείσῃ τοὺς φίλους του αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Ἰπέρολον νὰ ἐξοστρακισῶσι. Χάριν τῆς θυγατρὸς του δέχεται ἄλλα παρακαλεῖ τὸν Λεωγώραν νὰ τὴν ὑπανδρῶσθῃ μετ' ἑαυτὸν Φαίακα. Ἄλλ' οὗτος ἐπισκεπτόμενος αὐτὴν καταράσασα τὸν δημοκόπον Ἰπέρολον—ὃν ἐν ἀγνοίᾳ συγκυκατάρθαι καὶ ἡ θυγάτηρ του—φοβουμένου, ὅτι ἐνεκα τούτου θὰ καταδικασθῆ εἰς ἐξοστρακισμόν, διότι ἀγνοεῖ τὴν συμφωνίαν. Γίνεται γνωστός ὁ ἐξοστρακισμὸς τοῦ Ἰπέρολου ἐν γὰρ, ἀλλὰ ὁ πατήρ θέλει νὰ ἴδῃ ἀπαξ ἔτι τὴν θυγατέρα του, καὶ τὴν εὕρισκει μετὰ τοῦ Φαίακα, ὅστις εἰς τὴν θεῶν τοῦ δημόγαγού ἐκρήγνυται εἰς παραφορὰν, ἐς ἧς ἡ κόρη μανθάνουσα εἰς ὁ πατὴρ τῆς προτιμῆ ν' ἀκαλοῦσθῃ.

Ἄπὸντός τοῦ ποιητοῦ παρακαλεῖ τὸν εὐτυχῆ πατέρα νὰ παραλάβῃ τὸ ἔθλον, θαλὸν προσφιλῆ περιλεισόμενον εἰς τὰς δάφνας, αἵτινες περιστέφουσι τοὺς κροτάφους του.

Ὁ γερᾶρος ποιητῆς ἐπλησίασε καὶ παρέλαθεν ἐν συγκινήσει τὴν δάφνην, ἐν ᾧ ὁ ἐνθουσιασμός τῶν θεατῶν ἔφθανεν ἤδη εἰς τὸ κατακόρυφον.

Σοὶ ἔγραψα, φίλε μου, ὅτι εἶδον καὶ ἤκουσα ἐν τῇ ὥρᾳ φιλολογικῆς ἑορτῆς. Καθεὶς ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σκεφθῆ, ἐπὶ τούτων οὕτως ἢ ἄλλως. Καὶ ἐγὼ ἐπίσης.

Ἡ. Δ.

Ἡ ἀνεγνώσας τῆς ἐκθέσεως ἢ μάλλον τὸν πρῶτον καὶ τοῦ τελευταίου αὐτῆς μέρους διήρξεν ἐπὶ διωρον ὀλόκληρον. Ἐπὶ παραλείφθη μέρος, ὡς ἐκτενέστερον, δημοσιευθῆσεται μετὰ τοῦ βλου, διότι χρόνος δὲν ὑπῆρχε ν' ἀνεγνωσθῇ καὶ

ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

(Απόσπασμα εκ του χθεςινού εν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ «Παρνασσῶ» ἀναγνώστου).

Ὅτι διακρίνει ἰδίως τὴν Ρωσικὴν φιλολογοίαν εἶνε ἡ πρωτοτυπία φέρουσα πλήρη τὸν ἐθνικὸν χρωματισμόν. Καί ἐν τῇ ποιήσει καὶ ἐν τῷ δράματι καὶ ἐν τῷ μῦθιστορήματι οἱ Ρῶσοι συγγραφεῖς τίποτε δὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊούς. Ἐν τῷ συγγραμμάτι αὐτῶν δὲν βλέπει τις τὸν κάματον καὶ τὴν ἐξάντλησιν, ἣν παρατηρεῖ εἰς τὰς φιλολογοίας τῶν γεγραμμένων ἐθνῶν. Ἐν αὐτοῖς διακρίνει τις ὅλην τὴν ζωὴν λαοῦ νευρώδους, νεαροῦ καὶ ἀκαμίου. Ἰταλὸς τις συγγραφεὺς μεταφράσας ποιήματα τινὰ τοῦ Νεκράσῳφ συγκρίνων τὴν φιλολογοίαν τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης πρὸς τὴν τῆς Ρωσίας παρομοιάζει τὴν σύγχρονον Εὐρωπαϊκὴν φιλολογοίαν πρὸς γυναῖκα ἐρρωτισμένην, ἥτις προσπαθεῖ νὰ καλύψῃ τὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου χαρᾶσόμενα σημεῖα διὰ ψιμυθίου καὶ διὰ τοῦ γίνωστοῦ βαφικῶ ὕδατος τῆς κυρίας. Ἀλλὰ τὴν δὲ Ρωσικὴν πρὸς νεανίδα σφριγῶσαν, ἥς τὰ χρώματα τῆς ζωῆς καὶ τῆς υγιείας ροδίζουσιν εἰς τὰς παρειὰς τῆς. Δὲν γνωρίζομεν μέχρι τίνος βαθμοῦ δύναται νὰ εἶνε ἀκριθῆς ἡ τολμηρὰ αὐτῆ παρομοίωσις, ἀλλὰ τὸ βέλαιον εἶνε ὅτι ἡ παρομοίωσις αὐτῆ τῆς Ρωσικῆς φιλολογοίας πρὸς νεανίδα εἶνε ἴσως ἐπιτυχῆς, καὶ θὰ ἦτον ἐπιτυχέστερα ἔτι, ἂν παρεβάλετο πρὸς νεανίδα μὴ διαφθερεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐξάντλητηρίων τοῦ πολιτισμοῦ — διότι καὶ αὐτὸς ὁ πολιτισμὸς ἔχει τὰ κακά του — ἀλλὰ μὲ νεανίδα ἐν φυσικῇ διατελούσῃ καταστάσει ἀπὸ ἐκείνης, ἃς περιγράφει ὁ Λέρμαντοφ.

Παῖδόν μου, ἐστὶν πατρίδα μου λευκαὶς ὡς ἂν τὰ χιόνια Πού, τὰ φηλά τους τὰ βρονὰ ἀπετάζουσι αἰώνια. Πού εἰνε φίλαις ἀνέλετα γλυκαῖς ἀντὶ τὴ λαλιὰ τους. Ἐὰν τὴν γαλιὰ τους ματιὰ καὶ ἂν τὸ φιλμά τους Δροσάταις ἔς ἂν τοῦ Δνιέπερου τὸ κῆμα πού κυλάει. Κ' ἄγραις ἔς ἂν τὸ χαμόγελο τοῦ βρέτους πού γελᾷει.

Τοιαύτη ἡ Ρωσικὴ φιλολογοία νεαρὰ καὶ σφριγῶσα εἶνε ἠντλημένη ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Οἱ χρωματισμοὶ τῆς εἶνε ἀντιγεγραμμένοι ἐκ τοῦ φυσικοῦ, δλα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν λαόν, ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ ὁποίου ἐγράφησαν αἱ ἠθρογραφίαι αὐταί. Ὁ Ρῶσσοι συγγραφεῖς δὲν ζητεῖ νὰ εἰσαγάγῃ τίποτε ξένον εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἀπεικονίζει ἔθιμα καὶ πόλεις καὶ αἰσθη- ματα Ρωσικά, καὶ τὰ ἀπεικονίζει τοσοῦτον πιστῶς, ὥστε τὰ βιβλία του δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κάτοπτρα ἐν οἷς ἀνακλάται ὁ ἐθνικὸς βίος λαοῦ ἔχοντος πλήρη πεποίθησιν εἰς τὸ μεγαλεῖόν καὶ εἰς τὸ μέλλον του. Ὁ Ρῶσσοι φιλόλογοι δὲν ἔχει φιλολογικὰς προλήψεις, μήτε ὑπακούει εἰς κανόνας διαχαραχθέντας παρ'

ἄλλων. Ἐχει ἰδίον τρόπον τοῦ συγγρά- φειν, ὡς ἔχει ἰδίους κανόνας αἰσθητικῆς. Διὰ τοῦτο σπανίως θὰ εἶδῃτε δύο Ρῶσσοὺς συγγραφεῖς ὁμοιάζοντες πρὸς ἄλλη- λους. Ἐκαστὸς ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον του, καὶ ἐπ' αὐτοῦ βαδίζει, μὴ βλέπων μήτε δεξιὰ μήτε ἀριστερά.

Ἄν φιλολογικῆ περίοδος τοῦ Κλασικισμοῦ καὶ τοῦ Ρωμαντισμοῦ δὲν ἔχουσι οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ, φυσικῶς δὲ καὶ τῆς Ρωσικῆς φιλολογοίας. Ὅλα αὐτὰ, αἵτινα συν- ἐτάραξαν τὸν κόσμον καὶ μετέβαλον τὴν φύσιν ὁμοίαν τῶν λαίωνων, ἐν Ρωσίᾳ ἤλθον καὶ πᾶρῃλλον χωρὶς οὐδὲν σημεῖον τῆς διαβάσεως τῶν νὰ ἀφήσῃσι. Τοῦτο δὲ ἦτο καὶ ἴσως φυσικόν, διότι ὁ Ρῶσ- σικὸς λαὸς δὲν εὐρέθη ὑπὸ τὰς αὐτὰς πε- ριπτώσεις, ὅφ' ἃς οἱ Εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ δὲν ἀνεπτύχθη μήτε ἀπῆλθον τῶν ἀγα- θῶν τοῦ πολιτισμοῦ, μήτε ἐξήντησεν τῶν ἠδονῶν αὐτοῦ τὴν πληθύν, μήτε κο- ρεῖσθαι περιήλθεν εἰς τὴν μαρτυρῶδη κατάστασιν, εἰς ἣν περιήλθον ἕτεροι λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ἥς ἀπόρροια ὑπῆρξεν ὁ ρω- μάντισμος καὶ ὁ ὑπερρωμαντισμὸς μάλιστα οὗτινος αἱ συνέπειαι ἀκόρη εἰσὶν ἀραταί εἰς τινὰς Εὐρωπαϊκὰς κοινωνίας κυρίως μάλιστα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καὶ τῇ Ἰταλικῇ, ἐνθά οἱ λαοὶ ἐνεκὸν τούτου ἀφ' ἑνὸς, ἀλλὰ καὶ ἐνεκὸν κλιματολογικῶν αἰτίων ἀφ' ἑ- τέρου ἐξετραπήσαν ἐντελῶς τῆς θετικῆ- τῆτος.

Ἐν Ρωσίᾳ παρὰ λαφ Βορείῳ ἔχοντι βαθύτερα καὶ διαρκέστερα τὰ αἰσθητικὰ μὴ ἐξαπτομένῳ εὐκόλως καὶ μὴ ἐλατ- τωμένῳ ἐπίσης εὐκόλως ἡ φιλολογοία ἠκολούθησε φυσιολογικῶς λόγους καὶ ἐξ αὐτῆς ἀνεφάνη ἡ φυσιολογικὴ Σχολή. Οἱ Ρῶσοι δύνανται ἀξιολογᾶ νὰ κού- χηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ, καθ ὅσον ὅτε ἔτι ἐν τῇ Δύσει ὁ ρωμαντισμὸς ἐκυρίαρχε, οὐχὶ μόνον ἐν τοῖς συγγραμμάσι ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ ἐν γένει βίῳ, ὁ Τουρκνέ- νιφ εἶχε γράψῃ τοὺς Πατέρας καὶ υἱοὺς, ὁ Νεκράσῳφ τὴν Μάσαν του, ὁ Ὀστρόφ- σκνς τοὺς ἔγκληματα, ἀνευ ἐγκλημα- τῶς, ὁ Δοστογιέφσκνς τὸ ἔγκλημα καὶ τὸν ἐξίλασμον καὶ ὁ Τολστόϊ τὰ πολε- μικά αὐτοῦ διηγήματα, οὕτω δὲ αὐτοὶ οἱ Ρῶσοι εἰσιν οἱ Πατέρες τῆς φυσιολο- γικῆς Σχολῆς. Ὁ Κλασικισμὸς ἐπέδρα- σεν βεβαίως ἐν Ρωσίᾳ ἐν τῇ πρώτῃ αὐ- τῆς φιλολογικῆς περιόδῳ, ἥτις ὅμως δὲν ἔσχε τὴν ἐλαγίστην αὐτοῦ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν καθεστώτων τῆς χώρας ταύτης, καθ ὅσον καθ' ἣν ἐποχὴν ἐν Γαλλίᾳ ἠμάζεν ὁ Μολιέρος, ὁ Ρακίνας καὶ ὁ Κορνήλιος, ἐν Ρωσίᾳ ὑπῆρχαν δι- δακτικά καὶ φιλολογικὰ βιβλία ἐν ὧν 1, 400, ἐπάνω κάτω ὅσα ἐξέδωκεν μόνος τοῦ ὁ κύριος Ἀντωνιάδης. Οἱ ἄνθρωποι ἔζων μὲ τὰς Σκυθικὰς παρα- δόσεις των, μὲ τοὺς μακροὺς πάγωνας των καὶ μὲ τὰ Ταρταρικά κατάνια των, ἐνφ' ἑξ' ἄλλου ὁ Ἀυτοκράτωρ των, ὁ Μέ- γας Πέτρος, ἀφῆκε τὸν θρόνον του καὶ με- τέβαινε ἰνα διδάχθῃ τὴν ναυπηγίαν εἰς τὴν Δυσίαν ἢ ἀπέτεμεν διὰ τοῦ

πελέεως καὶ ἰδίαις χερσὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐπαναστησάντων Στερλιτσῶν. Περὶ φιλολογοίας οὐδεὶς ἐφροντίζε. Ἦτο ἀγνω- στός λέξις ἐν Ρωσίᾳ ἡ φιλολογοία, μήτε γραμματικὴν ἔχον κανὸν τότε. Τὴν ἐπο- χὴν ταύτην ἀπεπερατώσαντες ἐν Γερμα- νίᾳ τὰς σπουδὰς των οἱ ποιηταὶ Λομα- νόσῳφ, Σουμαρόκῳφ, ὁ μεταφράσας τὸν Κορνήλιον, τὸν Ρακίναν καὶ τὸν Βολταί- ρον καὶ ὁ Ἰερακοδόφσκνς μεταφράσας καὶ οὗτος τὴν Art poétique πόν Βουαλά ἐν Ρωσίᾳ, ἔγραψαν τὰ πρῶτα ποιήματα, ὀ- λιγα δὲ ἔτη κατόπι ἡ Ἀυτοκράτειρα Ἀι- κατερίνη ἐγραψε τὰς πρώτας ἐν Ρωσίᾳ σατύρας. Ἐπὶ τῆς Ἀυτοκρατορίας τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης ἀνεφάνη ὁ Γκερβ- ἀν, αὐτίμος ἡ πρῶσις φέρει αὐλικὸν κα- θαρῶς χαρακτῆρα, ὁ Κοραμτζίνος ἐπίσης γράψας τὴν Ἱστορίαν τῆς Ρωσικῆς Ἀυ- τοκρατορίας καὶ ἄλλοι δευτερεύοντες καὶ τριτεύοντες συγγραφεῖς. Πάντες ὅμως οὗ- τοι ἔχοντες κυβερνητικὸν χαρακτῆρα δὲν ἐκτυπώθησαν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ, δι' ὁ ἀναγνώσκοντες μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν φιλολογοῦντων μόνον, καὶ μόνον ὑπ' αὐτῶν. Ἐκ τῶν ποιητῶν τῆς ἐποχῆς ταύ- τῆς μόνον ὁ Λυρικός Ζουκόφσκνς, καὶ ὁ μύ- θογράφος Κρυλώφ, ἐν ἡ αὐτῆρᾳ Κριτικῇ ἐταξεν εἰς ἴσην θέσιν μετὰ τοῦ Λαφονταίν, εἰσὶν ἐξέχοντες φιλολογικὰ φυσιογνωμίαι. Μέχρι δὲ τοῦ σημείου τούτου ἀποτε- λεται μία φιλολογικὴ περίοδος τῆς Ρω- σίας, οἱ δὲ συγγραφεῖς τῆς περιόδου ταύ- τῆς οὐδὲν ἐξαιρητικὸν παρουσιάζουσι πλὴν τῆς ἐργασίας, ἣν παρέσχον εἰς τὴν μόρ- φωσιν φιλολογικῆς γλώσσῆς. Ἡ γλώσσα ὅμως αὐτῆ εἶμεινε νεκρὰ ἐπὶ ἀριστὸν χρό- νον. Διότι αἱ μὲν ἀνώτεροι τάξεις τοῦ- αὐτῆ περιπρόνησαν ἑστρέφον πρὸς τὴν Ρωσικὴν γλώσσαν, ὥστε μόνον Γαλλικὰ ὤμιλουν, ὁ δὲ λαὸς δὲν ἐνέει τὴν γλώσ- σαν τῶν λογιῶν, ἣν ἡ Andonard θεωρεῖ ὡς μιαν ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τῆς Εὐρωπαϊ- κῆς γλώσσας. Ἐτεροι συγγραφεῖς ἐπέπρω- τὰ νὰ ἐκλαϊκεύωσι τὴν γλώσσαν ταύτην καὶ νὰ τὴν καταστήσωσι γλώσσαν ἐθني- κήν, διὰ τὰς συγγραφὰς δὲ τούτους οἱ Ρῶσοι μεταβλήθησαν εἰς φανατικὸς εἰδωλόλατρους.

Θ. ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Βλέπετε τὸν δυστυχεῖ ἐκείνον νέον, μὲ τὸ συνεσπασμένον πρόσωπον, τοὺς ὠχρᾶς κροτάφους, τὸ μορφαῖον στόμα, τοὺς ἀ- πλανεῖς οφθαλμούς; Ἐγεννήθη ὅπως βα- δίσῃ ἐλεύθερος καὶ χαρωπὸς ὄπισθεν ἀ- ρότρου, σπείρων ὑπερηφάνως τὸν σπορόν τῆς προσεχοῦς συγκομιδῆς, το ἔσπερας θὰ ἔτωγε παρὰ τὴν ἔστιαν τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν κερδηθέντα ἄρτον πᾶν του βήμα, πᾶσα του κινήσις θὰ ἦτο πλήρης ζωῆς!

Ἰδέτε τον ἐν τῇ μεγαλοπόλει πύ-

ζοντα νυκθημερὸν τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν δύο του χειρῶν, ζυμώνοντα, ἀναγ- κάζοντα αὐτὴν νὰ ἰδρῶσῃ, διηγήματα, περιπετείας, συνθέσεις, χάριν καινοῦ πει- νάλεου, ἀπερ, ἀπὸ τὸν καταδρομθία καὶ οὐδὲν ἔγχε πλέον ν' ἀπολαύσῃ ἐξ αὐ- τοῦ, μεταστᾶν εἰς ἕτερον. Ἐπὶ τινὰ χρόνον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτρον μακρὸν ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ μᾶς ὑπαινδρῶσῃ τὴν Ἐοιέταν μὲ τὸν Ἀρθούρον, θὰ συλλαβῇ τὸν ἐραστὴν διὰ τοῦ συζύγου, θὰ δηλη- τριάσῃ τὸν νέον, θ' ἀποκεφαλίσῃ τὸν δὲ καὶ αὐτὰ πάντα μετ' ἐνδιαφέροντος τε- χνηέντως ἀνακοπτομένου εἰς τὸ τέλος ἐκάστης πράξεως ἢ ἐπιφυλλίδας. Θὰ πω- λίσῃ διαδοχικῶς ἔρωτα, ζηλοτυπίαν, δά- κρυα, ἱστορίαν, ἀσμενον εὐφρίαν, περιέρ- γους συνθηματικὰς διαλέκτους, ἠθικὴν, ἔπαινον, κατηγορίας, πολιτικὰ, πρᾶσαν, αἰσθημα, ἀχρειότητα, θρησκείαν, ἀκτι- γραφὴν ἐπὶ τέλους πρὸς δέκα μέχρις εἰ- κοσιπέντε λεπτά τὸν στίχον, κατὰ τὴν καλαισθησίαν τοῦ ἀναγνώστου, τὰς τά- σεις τῆς ἐφημερίδος καὶ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων.

Ὅταν πλέον καταβροχθίσῃ τὰ ἴδια αὐτοῦ κεφάλαια, θὰ ζήσῃ διὰ τῶν κεφα- λαίων τῶν ἄλλων, θὰ ἀνασκαφῇ πα- λαιὰς κωμῆδας, θὰ ἀναστυράσῃ ἀρχαίας μυθιστορίας, θὰ ἀναζωογονήσῃ τὰ χρο- νικὰ ἀπομεικρυσμένον αἰώνων. Θὰ κα- ταράγῃ τὰς βιβλιοθήκας! τὰς ὁδοὺς! Ἐπεὶ ἀνάγκη, ἰδεῶν, ἀνεκδότων, λέξεων τέρψεως, φήμης, χρημάτων. Σπύσωμεν, πρόκειται περὶ δόξης! ἀπαξ τις γενόμε- νος ἐνδοξος, γίνεται γνωστός! ἀπαξ γε- νόμενος γνωστός, γίνεται πλούσιος! πλούσιος δὲ γενόμενος, εἶνε ἐλεύθερος! Ἐλεύθερος! Ἰδοὺ τὸνειρον πάσης στιγ- μῆς, ὄνειρον ἀπραγματοποιήτων! Πλὴν ἡ ἐφημερίδα βιάζεται, πλὴν τὸ θέατρον ἀ- δύναται νὰ ἀναμένῃ! Θὰ ἐργασθῶμεν δύο ἡμῶν, τρεῖς! Θὰ διανυκτερεύσωμεν! Καὶ αἱ δυνάμεις; Θὰ πῶμεν καφέ. Καὶ ἡ ἐμπνευσις; Θὰ πῶμεν ἀψίνθιον. Ἐμπρός, ἀνθρώπινη ἐγκέφαλε, γένηνα σελίδας, φρά- σεις, στίχους μεταστρεφε αὐτὸν ἐκα- τοντάκις τῆς ἡμέρας, ἐξελίσσου περὶ ἐ- αὐτόν, ἐξογκῶνον ὡς σπάγγος, συνθλί- βου ὡς λεμόνιον, μέχρις ὅτου ἀποξηραν- θῇς ἐξαιφνης καὶ ἡ παραφροσύνη σὲ ἐκ- τινάζῃ ὡς δένδρον ἐν πεδιάδι, καὶ ἔλ- θῃ ἡ παραλυσία, καὶ φθᾶσῃ ἡ ἀποκτῆ- νωσις... καὶ ὁ θάνατος θέσῃ τέρμα εἰς πάντα ταῦτα.

Τὸ κοινὸν εἰσδύον τότε εἰς τὸν οἶκον τοῦ γνωστοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς εὐρίσκει τὴν ἀ- ταξίαν, τὴν πενιχρότητα, τὴν πρῶην ἐ- ρωμένην του, ἣν ἐν στιγμῇ ἐξάντλησεως ἢ λυσισμοῦ κατέστησε συζυγόν του, τέ- κνα δυστυχεῖ πενθίμως ἤδη ἐνδεδυμένα, ἐκπεπληγμένα καὶ κλαίοντα ἠλιθίως. Αἰ- σθάνεται τίς εἶ τι τὸν ὄσμην τοῦ καπνοῦ τῆς προτεραίας; ἠγάπα τὸσον τὸ κάπνι- σμα ὁ ταλαίπωρος νέος!

Τῷ εἶπον, ὅτι θὰ τὸν βλάψῃ, πλὴν δὲν ἠδύνατο ν' ἀποβάλῃ τὴν συνήθειαν! Πό- στον διεσκέασαν. Ἄλλοτε ἐν τῇ μικρῇ ταύτῃ αἰθάσῃ, κατὰ τὴν ἐπαγὴν τῆς μικρῆς τάδε! Ἐυάριθμοι τινες φίλοι συν- ὀφείδουσιν αὐτόν εἰς τὸ κοιμητήριον, παρα- κολουθούμενοι ἐμῶτε ὑπὸ πλήθους περι- ἔργου ἢ συμπαθοῦς, διότι ἦτο παλὺ ἀ- γαπητός: ἦτα τὸσον εὐθυμος, — ἐμῶτε!

Διηγούνται ἀνεκδοτα περὶ αὐτοῦ, ἀ- παγγέλουσι λόγους ἐπὶ τοῦ τάφου του θέτουσι πέτραν πλατέαν ἐπὶ τοῦ σώμα- ματός του ἐπανερχόνται, ὅπως φαγώσι- τι αὐτοῦ σχεδὶ ἀξούσιν ἄρθρα τινὰ νεκρολο- γικὰ τὸν κρῖνούσι, τὸν κατακρῖνούσιν ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας μὲ αὐτὸν πρῶ- γουσι μὲ αὐτόν (ᾶσι). Συνεισφέρουσι διὰ μνημεῖον γράφοντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἔ- πιτυγχάνουσι σύνταξιν διὰ τὴν χήραν, πρῶτὰ δὲ ἐν τῶν τέκνων του καὶ ἐπει- τα... ἀναλαμβάνουσι τὸν αὐτὸν φρέ- νηρον βίον, ὅστις τὸν κατέστρεψε. Χαῖρε, μέγαλε ἀνερ ἐνὸς ἔτους, ἐνὸς μηνός, μίξς ἡμέρας. Οὐδὲν πλέον μένει ἀπὸ σέ! Κοι- μοῦ ἦσυχος ἐπὶ τέλους, ἰδοὺ ἡ αἰωνία νύξ!

Εἰς τὴν κόλασιν ταύτην, εἰς τὸ κά- τεργον τοῦτο, χιλιάδες νέων κρημνίζονται γελῶντες, καλῇ τῇ πίστει, ἀπατώμενοι ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας, νομιζόντες, ὅτι θὰ συναντήσωσιν ἐκεῖ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν δόξαν, ὡς συνάντησιν ἄμαζαν φρονηγὸν ἐπὶ μεγάλης ὁδοῦ, ἀντὶ νὰ ἐπιδιδῶνται ἀναποσπᾶστως εἰς τὴν ταπεινήν, ὑπομο- νητικὴν καὶ ἀσφαλῆ ἐργασίαν, τὴν καθι- στῶσαν τοὺς ἀνθρώπους ρωμαλέους, γα- ληνίους, σεβάστους, χρησίμους καὶ ἀγα- θούς. Ἐγὼ αὐτός, ὅστις εἶμι δμῖλῳ, δι- ἤλθον τὰ φρικὰ διὰ ταῦτα τέλματα κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου μου ἐξήλθον ἐ- κείθεν φρικίῳ καὶ ὠχρῶς, πεποδημένος ἐξ ὄσων εἶδον ἐκπλήσσομαι δὲ ἔτι καὶ νῦν, ὅταν ἐπανερχομαι ἐκεῖ κατὰ τύχην, εἶτε ὅπως σφίξω τὴν χεῖρα παλαιοῦ συντρόφου, εἶτε ἵνα ἀρω τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ τὸ δὴγήσω ἐκεῖ ἐνθα δὲν θέλει πλέον κινήθῃ. Ἦθελον ἀποθάνῃ πρὸ πολλοῦ, ἐὰν ἦμην ἠναγκασμένος νὰ παραμείνω ἐ- κεί. Εὐλόγητός ὁ Θεός, ὁ κύριος, ὅστις δῆποτε καὶ ἐν ἡ οὗτος, τῶν παγκοσμίων τυχῶν, ὁ φωτῖσας μὲ ὅπως ἐξέλω ἐκεῖ- θεν, ὁ παρασχῶν μοι ἐλάφρυνσιν τῆς ποι- νῆς.

Ὅχι! ὁ Δάντης, ἐν ἐπικαλοῦνται πάν- τοτε προκειμένου περὶ βασιάνων φρικωδῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ εὐρη οὐδὲ καν νὰ φαντα- σθῇ, καθ' οὓς χρόνους ἔζη, ὅσον περιπε- ταιώδεις καὶ ἀν ἐγένοντο οὗτοι, τὸ εἶδος τοῦτο καὶ καταδικῶν τῆς πνευματικῆς παραγωγῆς, τοῦ κυλιόντος τὴν ἰδίαν αὐ- τοῦ κεφαλὴν ὡς ὁ Σίσυφος ἐκύλιε τὸν βράχον του καὶ κτυπῶντος αὐτὴν ἐπὶ

ταίχων χαλκίαν ὅπως δυναθῇ νὰ ἐξα- γάγῃ ὑστατόν τινα σπινθῆρα!

(Α. ΔΟΥΜΑΣ υἱός.)

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Σκοτεινὴ τοῦ χειμῶνα νυκτιά. Ἐγὼ πέφτει χαλὰς καὶ χιόνι, Μίος ἔς τὸ σπῆτι ἐκεῖ ὅτῃ φωτιά. Ἦ θανθὸν κατὰ μου σιμῶνει. Ἀστράταις καὶ βρονταῖς καὶ βροχῇ Ἦ ματιὰ τῆς ζητεῖ τὴν ματιὰ μου. Ἐτὴ γυνὰ μας καὶ οἱ δύο μοναχοί, Κι' ἡ μικροῦλα μιλεῖ ὅτῃν καρδιά μου. — Ἄχ! κρυῶνω μὲ λείει πολὺ. Καὶ ἔς τὸ στήθος μου πέφτει μὲ χάρη, Τὴν εἰσθῆ τῆς γυνῆς κεφαλῆ, Λίγο ὕπνο μονάχα νὰ πάρῃ. Ἐκοιμήθῃ ὡπατῆ, μιλιὰ, Τὸ λευκὸ τῆς τῆς στήθος φουσκάνει. Τὰ θανά τῆς χαθεῖν μαλλιὰ, Κι' ἔγω, πέφτει χαλὰς καὶ χιόνι.

M. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΟΛΓΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΕΝΩ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια].

Πολλάκις ἐλέχθη μέχρι τοῦδε ὅτι ἡ ὑπερηφάνεια εἶνε τῶν πτωχῶν ἢ ἀρετῆ. Τοῦτο θὰ φανῇ ἴσως παραδόξον εἰς τινὰς ἀλλ' οὗτοι πρόχειον νὰ συνομολογήσωσιν, ὅτι τὸ παραδόξον ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ μεγά- λην τινὰ ἀλήθειαν.

Ἡ Ὀλγα Βολγὴν μεθ' ἑαυτῆς ἐπι- δαψιλευομένης αὐτῇ περιποιήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς φίλης τῆς κατεῖχεν ἐν τούτοις παρ' αὐτῇ θέσιν ἀρκούντας ὑπέροχον. Οὗ- τως ἀνυψῶθη αἰφνης, πεποδημένος ἐξ ὄσων εἶδον ἐκπλήσσομαι δὲ ἔτι καὶ νῦν, ὅταν ἐπανερχομαι ἐκεῖ κατὰ τύχην, εἶτε ὅπως σφίξω τὴν χεῖρα παλαιοῦ συντρόφου, εἶτε ἵνα ἀρω τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ τὸ δὴγήσω ἐκεῖ ἐνθα δὲν θέλει πλέον κινήθῃ. Ἦθελον ἀποθάνῃ πρὸ πολλοῦ, ἐὰν ἦμην ἠναγκασμένος νὰ παραμείνω ἐ- κεί. Εὐλόγητός ὁ Θεός, ὁ κύριος, ὅστις δῆποτε καὶ ἐν ἡ οὗτος, τῶν παγκοσμίων τυχῶν, ὁ φωτῖσας μὲ ὅπως ἐξέλω ἐκεῖ- θεν, ὁ παρασχῶν μοι ἐλάφρυνσιν τῆς ποι- νῆς.

κόπτιζε βέλη από το έπηρμένο και παλ-
 λομένου βέλους της, άστραπές εκ των
 μαύρων οφθαλμών της και είχε τι το Ό-
 λύμπιον εις τας όφεις αυτής και το άγέ-
 ρωχον μέτωπον. Η δειλή παρθένος υπε-
 χώρησε πρό της νεφελοβάμονος Έρας
 των ποιητών. Άλλ' ό πρίγκιψ δέν ήτο
 δειλάτερος του εύτυχούς έραστού της βα-
 σιλίδος των θεαινών και άποσπών μετά
 πείσματος Άνθος εκ της ροδοδάφνης, ου-
 τινος μετά βίας ώσφράνθη την δριμεταν
 εύωδιαν :

— Πάρα πολύ έσπευσα εις την έφοδον,
 έπιθύρουν εν τούτοις την πολιορκίαν
 επεχείρησα καθ' όλους τους κανόνας . . .
 θά παραστή ανάγκη να την επανα-
 λάβω».

Άλλά, όσον ελαφρώς και άν ήθέλησε
 να κρίνη το πράγμα, εν τούτοις πολύ
 κακώς υπερήσπιζεν εαι τον κατά των κυ-
 ριευουσών αυτών συγκινήσεων τρικυμία
 αντιθέτων αισθημάτων τον προσέβαλε και
 έπέρετο ως ναυαγός εν τω μέσω άγρίων
 και συγκρουομένων προς Άλληλα κυμά-
 των. Δέν έδύνατο ν' άμφιβάλλη περί της
 ειλικρινείας της Όλγας' αυτή ό,τι εξέ-
 φραζε το ήθάνετο, δέν ήτο δ' εκ των γυ-
 ναικών, αίτινες προσποιούνται να άπα-
 τήσωσιν. Έγνωρίζεν, ότι ήτο ή ειλικρι-
 νεία προσωποποιημένη. Άλλά συγκρόνης
 διελογίζετο, ότι δέν ήτο αξίος τοσαύτης
 όργης. Τάς προς την Όλγαν φιλοφρονή-
 σεις του, τας τοσοούτον υπ' αυτής περι-
 φρονήθεισας, είχεν άπευθύνη και προς
 Άλλας μάλλον αξίας αυτών δια την κοι-
 νωνικήν των ταξιν, το πνεύμα, την νεό-
 τητα, την κάλλον, Άλλ' ούδεμία επέ-
 δειξε τοσαύτην άγρίαν περιφρόνησιν. Δια
 την όμολογίαν ταύτην, ένεκα της οποίας
 τόσον εξωργίσθη ή Όλγα, από πολλού
 καιρού παρεσκευασμένη έπρεπε ν' άναλο-
 γισθη, ότι άνη όιος αυτός, δέν είχε πλα-
 σθη, να βασανίζηται άεννάως εν τω κα-
 θαρτηρώ του Πλατωνικού έρωτος. Τοúτο
 ήρμοζεν εις στρατιώτας' αυτός όμως ήτο
 ταγματάρχης.

Η Όλγα ήδύνατο να τον άρνηθη.
 ΕΜόνη ή έλευθερία της εκλογής δίδει
 αξίαν εις την προτίμησιν».

Άλλ' αυτή είχε περιβάλη την άρνη-
 σίν της με τοσαύτην άφρονίαν επιτιμή-
 σεων, θυμού, σαρκασμών και παραφορών,
 ώστε πάντα ταύτα και ως σκηνικά έτι θα
 εφαινότο άπιθανά. Το ε πολλά παριστάνο
 ίσοδυναμεί τω μηδέν παριστάν. Δέν έ-
 θιγε το τέμμα' το υπερέβαιναν' αλλά το
 να υπερβη τις εις εντέλως το αυτό, ως
 εάν άπετύγχανε του σκοπού. Έξομολό-
 γησις τις πρόωρος, αυτή και μόνη, θα
 τή έδιδεν ίσως το δικαίωμα να επιδειξη
 τας πομπώδεις φράσεις εις την εξαψίν της,
 αλλά και πάλιν τούτο θα άντέκειτο τό-
 στον εις τον χαρακτήρα της τον συνετόν,
 τον εύφρεστον και εύπρεπη! . . . Εύρίσκειτο
 λοιπόν εις άπορίαν, άγνοών περί τίνος να
 φοβηθη και τί να έλπίζη. Άλλ' ό Βαρί-
 σκου δέν ήτο Άνθρωπος είθιςμένος εις μα-
 κράν άδελφαιότητα' περί πάσης υποθέσεως
 ήθελε να εις βέβαιος, να γνωρίζη πού

πρέπει να στηρίξη τους υπολογισμούς
 του! Έβάδιζε λοιπόν, προς το μέγαρον,
 άποφασίζας να διαλευκάνη τά πάντα.

Έυρε την αδελφήν του μόνην εν τή αι-
 θύσση.

Δέν έτόλμησε να έρωτήσει «πού εις
 ή Όλγα». Άλλά την έρώτησιν, ήν δέν
 επρόφερον τή χείλην του, άπηθύοναν οι
 οφθαλμοί του, οίτινες, μη άνευρόντες την
 δεσποινίδα Βολγίν έστράφησαν προς την
 Άλεξάνδραν μετ' άφώνου τίνος ικεσίας.

Η πριγκίπισσα όμως δέν έφαινετο δια-
 τεθειμένη να είσακούσθαι αυτήν, διότι
 κατά την ήμέραν ταύτην διετέλει εις με-
 γάλην κατήφειαν και ήτο βεθυομένη
 εις την άνάγνωσιν του «Ρώσου Άπομά-
 χου» μετά τόσης προσοχής, όσην ή φι-
 λολογία της εντίμου, άλλ' έπισήμου ταύ-
 της έφημερίδος σπανίως έμπνέει εις τας
 γυναίκας.

Τέλος ό Βαρίσκου, μη κρατούμενος
 πλέον, και πλησιάζων εις την αδελφήν
 του.

— Διατί δέν μου λέγεις πού εις ή
 Όλγα ;

— Μήπως με ήρώτησες ;

— Σέ έρωτώ.

— Είς εις το δωμάτιόν της.

— Έσήμενον ή ένδεκάτη, πώς δέν
 κατέβη ακόμη ;

— Δέν θα καταβη.

— Και το πρόγευμα ;

— Δέν θα προγευματίση.

— Πώς το λέγεις αυτό ;

— Δέν υπάρχει δύο τρόποι να το εί-
 πω' δέν θα προγευματίση' ίδου το πάλιν.

— Άλλά δια ποίον λόγον ;

— Δέν γνωρίζω.

— Τι σου είπε ;

— Τίποτε.

— Να στείλωμεν να την καλέσωμεν !

— Το έκάμαμεν.

— Έ, λοιπόν ;

— Βλέπεις, ότι δέν ήλθε.

— Τότε πηγαίνω εγώ.

Και ό Παύλος διηυθύνθη προς την θυ-
 ραν.

— Άνωφελές, είπεν ή πριγκίπισσα
 μετά τίνος ζωρότητος κρατούσα τον ά-
 δελφόν αυτής έργα τε και λόγω. Σοι έ-
 παναλαμβάνω, ότι ή δεσποινίς Βολγίν δέν
 θα καταβη.

— Α είς άποφασισμένον όριστικώς ;

— Ναί.

— Και πώς το γνωρίζεις, άφου δέν σοι
 ώμίλησε ;

— Είπον ψεύματα, μοι ώμίλησε,

— Είπες ψεύματα, σύ, Άλεξάνδρα
 εις τον αδελφόν σου ! εις έμέ ; Δυσκο-
 λούμαι να σε πιστεύσω. Ίδωμεν άγαπητή
 μου, μήπως λέγεις τώρα τά ψεύματα ;

— Όχι, τώρα λέγω την αλήθειαν.

— Και λέγεις, ότι ή Όλγα δέν θα κα-
 ταβη, . . . τώρα ;

— Δέν θα καταβη πλέον.

— Πώς ; Πλέον !

— Λέγω πλέον.

— Πλέον εις το έξης ;

— Ναί.

— Α, εις λοιπόν, πολλή ή φίλη σου ;

— Σέ άφώνω' να το άποφασίσης εν
 τούτο. Έν πάση περιπτώσει ένθυμήθητι,
 ότι τή έδοποίησά έγκάρως. Σοι είπον,
 ότι έχεις να κάμης με παραδόξον φύσιν
 άλλ' εκλεκτήν ήτις θα διεψευδα τους υπο-
 λογισμούς σου, θα μετέβαλε δέ πιθανώς
 πλείστας των περι γυναικών ιδεών σου.

— Ηδη έννοεσ, άν σε ήπατήσας.

Ο Βαρίσκου διέτρεχε μεγάλους βήμασι
 την αιθούσαν, χωρίς να είρη τι προστρι-
 βών τας χείρας του προς Άλληλας και δά-
 κνων τή χείλην του. Από καιρού εις και-
 ρόν τω διεφύγον έκφράσεις όργης, εις ός
 ουδάλως έφαινετο προσέχουσα ή αδελφή
 του.

— Είς το σημάτον εις ό εύρισκόμεθα,
 επανέλαβε τέλος επανελθών πλησίον αυ-
 τής νομίζω, ότι πρέπει να όμιλήσωμεν
 ελεύθερας.

— Ούτω φρονώ και εγώ.

— Έ, λοιπόν έπιτρέψόν μοι να σοι
 είπω, ότι μεταξύ ήμών των τριών αι πα-
 ρανούσις αν παρατηθώσι θα γείνωσι σύ-
 βαρώτεραι. Πρέπει λοιπόν να προτιμηθη
 καθαρά, πλήρης εξήγησις.

— Δέν την άνούμαι' αλλά μοι φαίνε-
 ται, ότι ώφειλες μάλλον να την διδης
 παρά να την ζητήσεις. Διότι επί τέλους
 εάν ή δεσποινίς Όλγα δέν θέλη να ζήση
 μεθ' ήμών ως μέχρι τούδε, γνωρίζεις
 κάλλιον έμού εις τίνα πρέπει ν' άποδοθη
 το αίτιον. Έθαύμαζα χθές ακόμη πώς
 ήδυνήθης να πράξεις την άείποτε δει-
 λην ταύτην ψυχην, να πλησιάζης το
 εύαίσθητόν αυτό Άνθος χωρίς να βλέ-
 πης τή τρέμοντά πέταλά του κλειόμενα.

— Ηλθες, είδες, ένίκησας ! Φαίνεται όμως
 ότι ήθέλησας να κατακρασθής την νίκην
 σου' δ' μη υπερασπίσεσαι ! μη διαμαρ-
 τύρεσαι ! έννοεσ, ότι μεταξύ μας τούτο
 θα εις άνωφελές. Άλλως τε δέν γνω-
 ρίζω θετικόν τι. Η Όλγα δέν ρίπτει τους
 λόγους της εις τον άνεμον, περισσώτερα
 δέ μαντεύει τις ή μανθάνει από αυτήν.

— Μίαν μόλις στιγμήν την είδον, και δέν
 ήθέλησα να την βασανίσω πάρα πολύ με
 έρωτήσεις' σου όμιλώ λοιπόν κατά τας
 έντυπώσεις μου και ούχι κατά τας άπαν-
 τήσεις της. Σέ είδον πρό όλίγου όδη-
 γούντα αυτήν εις τον κήπον' εκ προαι-
 σθήματος εμπάντευσά τί έμελλε να συμβη.

— Ηθέλα να σε σταματήσω, έν όσω ακόμη
 ήτο καιρός' αλλά τί θα έλεγες ; Έπί τέ-
 λους την έφερες, όχι την παρέσυρες με-
 χρι του άκρου του περιβόλου. Τι συνέβη
 τότε μεταξύ ήμών ; Άγνοώ' εκείνη δέν
 μοι το είπεν, ούδ' εγώ το άπήτησα. Ό-
 ταν όμως επανήλθε παρ' έμοι ήτο τόσον
 ώχρά, ώστε προς στιγμήν εφοβήθημη μη
 λιποθυμήση. Έν τούτοις ανέλαβε ταχέως
 και μετ' άπιστεύτου ισχύος της θελή-
 σεως έκράτησεν έαυτής εις τρόπον ώστε
 και εγώ αυτή ήπατήθη' επροσάθησα
 ν' άναγνώσω την αλήθειαν επί του προ-
 σώπου της, αλλά τή ίχνη των σφοδρών
 συγκινήσεων, ός υπέστη, εξηλειφθησαν
 ταχέως' δέν τή άπέμενε ή τρόμος τις των
 χειρών.

— Τι έχεις λοιπόν, άγαπητή μου
 Όλγα ; την ήρώτησα επί τέλους. Φαί-
 νεται ότι έχεις πυρετόν συγχρότως και
 ρίγος' αι παρειά σου είς ώχραι, οι δέ
 οφθαλμοί σου κλείουσιν. Τί έχεις ;

— Τίποτε, αλήθως.

— Ω ! πώς έμέ, Όλγα, δέν πρέπει
 να ψεύδεσαι !

— Έχεις δικαίον, και εγώ είχα άδι-
 κόν ! δέν είμαι τόσον καλά ! μοι άπε-
 κριθη με την γλυκειάν φωνήν της !

— Πώς ; μήπως σε κατέλαθεν αυτός
 ό κακός πυρετός και πάλιν ; να καλέσω
 τον ίατρόν ;

— Όχι, πριγκίπισσα' δέν θα μοι χρη-
 σιμεύση' το στάδιον του πυρετού έλθε'
 το μόνον φάρμακον, το όποιον ήδη θα
 με θεραπεύση έντέλως εις ή άνάπαυσις,
 ή ήρεμία, ή ήσυχία, ή ειρήνη, και αυτήν
 την ίατρικήν οι ίατροί μας δέν την έφαρ-
 μόζουν. Ίδετε, άγαπητή μου, πολύ κα-
 κώς υπελόγησα τας δυνάμεις μου, δοκιμά-
 ζουσα τον βίον, εν ήθέλετε να διαγω.

— Είμαι φυτόν της έρήμης και δέν δύναμαι
 δέν θα είπω ν' άνθίσω — διότι ποτέ δέν
 θ' άνθήσω — αλλά να ζήσω άλλου, παρά
 εις την μονασίαν. Μεθ' ήμών εύρον την
 καλλίτεραν όλων των μονασιών και την
 θελκτικώτεραν. Ο αδελφός σας ήλθε.

— Η παρουσία του έρξάνετο ότι τόσον εύ-
 τυχή σας καθίστα, ώστε το πάλιν επεχείρη-
 σα να συμμορφωθώ . . .

— Και μοι φαίνεται ότι το κατώ-
 θωσες, πτωχέ μου άγγελε' διατί λοιπόν,
 ό,τι χθές ήτο δυνατόν, να μη εις και
 σημερόν !

— Ω ! Δέν πταίω εγώ !

— Τότε, ποιος πταίει ;

— Άγαπητή μου πριγκίπισσα, σε
 ικετεύω, μη μ' έρωτήσητε περί τούτου.

— Με λυπείς πολύ, άγαπητή μου
 Όλγα.

— Α ! εγώ αισθάνομαι πολύ πλειό-
 τερον, μοι άπεκριθη με τή δάκρυα εις
 τους οφθαλμούς και φέρουσα τας χείρας
 μου εις τή χείλην της.

Τότε εισήλθεν εις το δωμάτιόν της και
 έκτότε δέν την είδον, δέν την ήκουσα
 πλέον. Άλλά την έγνωρίζον καλώς, ώστε
 να μη άμφιβάλλω βεβαίως θα έλαβεν ά-
 πόφασιν τινά, ήν άύστηρως θα τηρήση.

— Άδύνατον ! είπεν ό Βαρίσκου' αυτή
 δέν δύναται να διακινδυνεύση ούτω την
 ύπαρξίν της, χωρίς ήμείς να πράξωμεν τι
 να την έμποδίσωμεν. Ο άνευρη άρά γε
 τοιοούτον βίον, οίον διάγει πλησίον σου ;
 Θα λεγθη ότι την εξεδίωξα εκ του ά-
 σύλου, εν ό έυρε καταφύγιον ; Βλέπω
 καλά, ότι δέν με γνωρίζει ακόμη.

— Σύ μάλλον δέν την γνωρίζεις.

— Αυτήν την φοράν όμως δέν θα με
 έμποδίσης' θα υπάγω εις το δωμάτιόν της.

— Θα εύρης όμως κλεισμέναν την θυ-
 ραν.

— Τότε θα τή γράψω.

— Δέν θα δεχθη την επιστολήν σου.

— Άλλ' ός ίδωμεν, Άλεξάνδρα, σύ,
 την όποιαν τόσον άγαπά, δέν θα δυνη-
 θης να την μεταπίσης ;

— Ούτε εγώ, ούτε άλλος τις ! Αυτή
 εις θέλησις σιδηρά ή άπόφασίς, ήν άπαξ
 έλαβεν, εις άμετάκλητος. Δέν θα σου
 τό κούψω ποσώς' δια τή συμβαινόντα
 ένταύθα δοκιμάζω αλήθη λύτην. Η Όλ-
 γα συνεμερίσθη τον βίον μου ή παρουσία
 της μοι ήτο εύφρεστός μετ' αυτής δι-
 ηρηγμένη ήδώς τον καιρόν μου' θα κα-
 θίστα παιδρότερα τή τελευταία μου έτη.
 Ηρκεσε δέ μία στιγμή, εις λόγος άσύνε-
 τος — δι' εν δέν έχω το θάρρος να σε έ-
 λέγω, διότι δέν υπελόγησα τας συνε-
 πειας — να εκμηδενίσω όλον το παρελ-
 θόν αυτής, όλον το μέλλον έμού. Άλλ'
 ός μη όμιλώμεν πλέον περί τούτου' το
 κακόν έγένετο και δέν υπάρχει πλέον θε-
 ραπεία.

— Πάντοτε υπάρχει το φάρμακον. Το
 πάλιν εις ν' την συνάντησά' αλλά περί
 τούτου φροντίζω εγώ.

— Ο Θεός να σε είσακούσθαι' αλλά
 δι' όλα φοβούμαι και δι' ούδέν έλπίζω.

B

Ο Παύλος άφήκε την αδελφήν του
 και εκλείσθη εν τω δωμάτιω κατεχόμενος
 υπό σφοδράς νευρικής ταραχής, όποιαν
 από πολλού ήδη δέν είχε δοκιμάση.

Έγγραφε μετά σπουδής επιστολήν τινα
 εκ τσεσάρων σελίδων προς την δεσποι-
 νίδα Βολγίν. Η επιστολή αυτή, εν ή το
 σφοδρόν πάθος υπερεξεχειλίσε, δέν ήτο
 βεβαίως πρότυπον τελειότητος.

Ο πρίγκιψ έζήτησε συγγνώμην μετ' εν-
 δειξων ζωράς λύτης δια τήν σφοδράν
 συγκίνησιν, ύφ' ής άφέθη να παρασυρθη,
 ήν δέν ήδυνήθη να δαμάση' αυτή ήτο ή
 μόνη δικαιολογία του, και παρεκάλει την
 δεσποινίδα Βολγίν να την δεχθη μεθ' ό-
 λων των έκφράσεων της θλίψώς του. Τι
 δέν θα έδιδεν, να άνακαλέση τους λό-
 γους, οίτινες τόσον βαθέως την έλύπη-
 σαν ; Ητο πολύ έντιμος και ειλικρι-
 νής, ώστε να μη δύναται να τους άπο-
 κρηύξη, διότι είχαν άποκαλύψη την καρ-
 διάν του. Έπρεπεν άρα να τή δοθη συγ-
 χωρησις, διότι ήσαν άκούσιοι, ως οι παλ-
 μοί της καρδιάς του.

Είχεν άδικον να την άγαπά, άφου έ-
 κείνη δέν ήθελε ν' άγαπάται υπ' αυτού'
 θα προσεπάθει να καταπνίξη τον έρωτα
 τούτον. Είς αλήθες, ότι δέν ήτο βέβαιος,
 άν θα το επέτύγχανεν . . . Εφοβείτο πολύ
 μήπως διαρκέση όσον και ή ζωή του !
 Άλλά τή ώμνυν εις πάλιν ό,τι είχεν ίε-
 ρώτερον εν τω κόσμω, ότι δέν τον έπρό-
 διδε ποτε ούτε δια λέξεως, ούτε δια βλέ-
 ματος. Έν στιγμή, καθ' ήν είχεν άπολή-
 ση το έφ' έαυτού κράτος, τή διεφύγον ή
 θερμή εξομολόγησις αισθήματος από πολ-
 λού έγκλεισμένου εν τή καρδιά του. Η
 άπουσία, ή ασθένεια, αι μακράν εκείνης
 άγωνίας του, ό φόβος μη την άπωλήση,
 συνετέλεσαν εις τούτο . . . αυτά έπί του
 προκειμένου ήσαν τά αίτια. Δέν ήδυνήθη
 να συγκρατήση την ψυχήν του, ήτις ό-
 λώλητος διεφύγεσε πρό των ποδών της
 λατρευομένης γυναίκος. Άλλά το πρώτον

σφάλμα του θα ήτο το τελευταίον, και
 έπρωτίμα ν' άποθάνη μάλλον ή να την
 προσβάλη αήθεις. Ηρκει να τον συνεχώ-
 ρει, να έλασθόμει ! αυτός θα έννοηθείτο
 πάντοτε. Δέν την καθικέτευεν ήδη χάριν
 έαυτού και μόνου' αλλά και χάριν της
 αδελφής του, ήτις δέν ήδύνατο πλέον να
 ζήση άνευ της άγαπητής της Όλγας,
 διότι ήτο εμαρμένον εν τή οικογενεία του
 να την άγαπάσι τρυφερώς. Επιθυμώ να
 γνωρίσητε καλάς, έλεγεν, ό πρίγκιψ εν
 τέλει της έπιστολής του, ότι είσθε κυρία
 της τύχης μου' εάν πρό της έσπέρας ταύ-
 της δέν λάβω την άπάντησιν, δι' ήν σας
 ικετεύω, εάν δέν μοι υποσχεθώτε, ότι δέν
 θα έγκαταλίπητε την αδελφήν μου, από
 αύριον ή αδελφή μου δέν θα μ' επανίδη
 εις την οικίαν της. Πού θα υπάγω ; Άγνοώ'
 ό άνεμος εις σφοδρόν, το δέ πάλιν κού-
 φόν. Άλλ' εάν δέν με συγχωρήσητε, Όλ-
 γα, το άσπονδον μέτος του λοιπού θα άν-
 τικαταστήση την άρτιγενή σουργήν τότε,
 επειδή θα βδελύσσωμαι έμαυτόν, θα πα-
 ρεμβληθώ εν μέσω ήμών ή άχανης έκτα-
 σεις. Θα φύγω, θα φεύγω πάντοτε ! Και
 πριν ή παρέλθωσι δύο έβδομάδες θα εύ-
 ρεθώ εν μέσω των σφαιρών των Σχαμύλ,
 μακαρίζων έμαυτόν, ότι άπηλλάγην άνευ
 έγκαλήματος ζωής, ήτις του λοιπού θα μοι
 ήτο διηνεκός μαρτύριον . .

Ο πρίγκιψ ένεχείρισεν ό ίδιος την επι-
 στολήν εις την θαλαμηπόλον της δεσποι-
 νίδος Βολγίν. Η θεράπεινα, επανελθούσα
 μετά τινά ώραν' άντι πάσης άπαντήσεως
 άνήγγειλεν, ότι ή κυρία της ήτοιμάζε τα
 πράγματα της προς άναχώρησιν.

— Είπίετε προς αυτήν, ότι τά ιδικά
 μου ήτοιμάσθησαν ήδη, υπέλαβεν ό πρίγ-
 κιψ. Είτα άνήλθε μετά σπουδής εις το
 δωμάτιον της αδελφής του.

— Άναμφισβότως' εγώ έχω άδικον !
 είπε' και δέν ήλω' να υποφέρη άλλος τις
 εξ αίτίας μου. Πιστεύω ότι ή φίλη σου
 δεικνύει υπερβολικήν άύστηρότητα και ότι
 το έγκλημα δέν ήτο τοιαύτης ποιότης.
 Άλλά αφήνω αυτήν κριτήν, και το εις
 διαδικος. Το μέλλον μόνον θα όμιλήση
 ύπερ' έμού. Και όμως δέν πρέπει να σε
 αφήση ! Πού λοιπόν θα επήγαυε το πτω-
 χόν πλάσμα ; Πιστεύω ότι σχεδόν δέν
 έχει οικογένειαν ούδέ φίλους. Θα ήτο δέ
 σκληρόν εις σε να την αφήσης να ριφθη
 εις την τύχην και το άδηλον του βίου'
 δέν πρέπει ! Και ό' ου νομίζει ή άγρία
 αυτή ότι εις αδύνατον του λοιπού να
 ζήσωμεν υπό την αυτήν στέγην, πηγαί-
 νει να τή είρη, ότι άνεχώρησα' και σύ, ά-
 γαπητή μου, χαιρε ! Και την φοράν ταύ-
 την άκούσε σε εύρον τοιαύτην, οία υπήρ-
 ξες κάποτε δι' έμέ, άγαθήν ως μητέρα !
 Σέ άμείβω φέρων την ταραχήν εις την οι-
 κίαν σου, καταλυτών δέ την πτωχήν αυτήν
 νέαν, ήτις σοι άπέδωκε την ζωήν της και
 επαρηγόρει την ιδικήν της. Βλέπεις, ότι
 φέρω δυστυχίαν εις πάντα, εν τινά πλη-
 σιάσω. Τή αλήθειαν από του όλεθρίου έ-
 κείνου γάμου — συγγνώμη, Άλεξάνδρα,
 έλησμόνησα, ότι σύ των έπροκαλέσες —
 από του όλεθρίου εκείνου γάμου, παντα-

1833 (3 'Απριλίου) Πρ' 'Εξ' πρ. 'Εκ' Σ. Τρικούπης, Οικ' πρ. Σ' Α. Μαυροκορδάτος, Δ' Γ. Πραϊδης, 'Εσ' Γ. Ψύλλας, Ν] Ι. Κωλέτης. — 1 'Ιουνίου Στ. Σμάλτς.

1833 (12 'Οκτωβρίου) Πρ' 'Εξ' πρ. Ν] Α. Μαυροκορδάτος, Οικ' Ν. Θεοφάνης, 'Εσ' Ι. Κωλέτης, 'Εκ' πρ. Δ' Κ. Σχινιάς, Στ' Χ. Σμάλτς. Περὶ τὸν Μάρτιον Στ' Λεσοῦρος.

1834 (31 Μαΐου) 'Ανευ προέδρου, 'Εξ' Ρίζος, Νερούλης, Οικ' Ν. Θεοφάνης, 'Εσ' Ι. Κωλέτης (διουβύων), 'Εκ' πρ. Δ] Κ. Σχινιάς, Στ' Λεσοῦρος.

1834 (21 'Ιουλίου) 'Αντικατάστασις τοῦ μέλους τῆς ἀντιβασιλείας 'Εἰδεκ διὰ τοῦ Κόβελ. Τῆ 8 'Αυγούστου Δ] Κ. Πραϊδης, 'Εκ' Ι. Ρίζος.

1835 (20 Μαΐου) 'Αρχιγραμματεὺς κόμης 'Αρμαντῆρ, μὲ τὸ ἀνωθὶ ὑπουργεῖον. ('Ιουνίου 10) Στ' καὶ πρ. Ν] Σμάλτς.

1836 (13 'Φεβρουαρίου) 'Αρχιγρ. 'Αρμαντῆρ, 'Εσ' Δ. Μανσόλας, 'Εξ' καὶ Δ] Ρίζος Ν] Κριεζῆς, 'Εκ' Ι. Ρίζος, Στ' Χέας, Οικ' ἐπιμελητῆς Κ. Λασσάνης.

1837 (Φεβρουαρίου 2) Πρ' 'Εξ' Ρουδάρετ, 'Εκ' Δ] Ι. Ρίζος, Ν] Α. Κριεζῆς, Στ' Σμόλεντς, Οικ' Λασσάνης, 'Εσ' Δ. Μανσόλας. — Τῆ 21 Μαρτίου Οικ' Ν. Μπότσαρης.

1837 (12 'Απριλίου) Πρ' 'Εξ' Ρουδάρετ, 'Εσ' 'Εκ' Α. Πολυζωίδης, Δ] Α. Παϊκός, Ν] Ν. Κριεζῆς, Οικ' Ν. Μπότσαρης, Στ' Σμάλτς. — Τῆ 29 Νοεμβρίου 'Εσ' 'Εκ' Γ. Γλαράκης.

1837 (8 Δεκεμβρίου) 'Εξ' Κ. Ζωγράφος, 'Εσ' 'Εκ' Γ. Γλαράκης, Δ] Α. Παϊκός, Ν] Α. Γ. Κριεζῆς, Οικ' Ν. Μπότσαρης, Στ' Σμάλτς. — Ἡ προεδρεία ἐν ἐλευθερίᾳ τοῦ βασιλέως ἀνετέθη τῷ Γ. Κοιχτοῦριάτῃ, ἡ καλυμμένη τούτου τῷ Α. Ζαήμενι. — Τῆ 23 Δεκεμβρίου Οικ' Γ. Σπανιολάκης, — Τῆ 4 'Οκτωβρίου 1839 Οικ' Γ. Τισσαμένος, — Τῆ 20 Δεκεμβρίου 1839 'Εσ' 'Εκ' Ν. Θεοφάνης. — Τῆ 16 Μαΐου 1840 'Εξ' Α. Παϊκός.

1841 (Φεβρουαρίου 10) Πρ' 'Εξ' Α. Μαυροκορδάτος, 'Εσ' 'Εκ' Ν. Θεοφάνης, Δ] Α. Παϊκός, Ν] Α. Γ. Κριεζῆς, Οικ' Τισσαμένος, Στ' Σμάλτς.

1841 ('Ιουνίου 24) Πρ' 'Εσ' Α. Μαυροκορδάτος, 'Εξ' Α. Χρηστίδης, 'Εκ' Σ. Βαλιάνης, Δ] Α. Μελάς, Ν] Α. Γ. Κριεζῆς, Οικ' Τισσαμένος, Στ' Σμάλτς. — Τῆ 2 'Ιουλίου Στ' Α. Μεταξῆς.

1841 ('Αυγούστου 10) 'Εσ' Α. Χρηστίδης, 'Εκ' 'Εκ' 'Ιάκ. Ρίζος, Δ] Γ. Α. Ράλλης, Ν] Α. Γ. Κριεζῆς, Οικ' Τισσαμένος, Στ' Α. Μεταξῆς. Προεδρεία τῷ ἀρχιεπιτροπῷ. — Τῆ 29 'Αυγούστου Στ' Δλ. Βλαχόπουλος. — Τῆ 9 Νοεμβρ. 1842 Οικ' Ν. Σιλήβαργος. — Τέλη Νοεμβρίου πρ. Οικ' Γ. Α. Ράλλης.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΜΟΝΑΡΧΙΑ
5 'Σεβρίου 1845 — 11 'Σεβρίου 1862

σόλας, Δ] Α. Μελάς, 'Εκ' Μ. Σχινιάς. — 28 'Οκτωβρίου, διατάχθη νὰ λαμβάνωσι μέρος τρεῖς τὰ ὑπουργικὰ συμβούλια μὲ ψῆφον ὁριστικὴν, καίτοι μὴ ὑπουργοί, οἱ Α. Μαυροκορδάτος καὶ Ι. Κωλέτης.

1844 (Μαρτίου 30) Πρ' Οικ' πρ. Ν] Α. Μαυροκορδάτος, 'Εσ' 'Αν. Λόντος, 'Εξ' πρ. 'Εκ' Σ. Τρικούπης, Στ' Γ. Ρόδιος, Δ] Α. Χι Λόντος, — 27 'Ιουλίου Δ] Σ. Τρικούπης.

1844 ('Αυγούστου 6) Πρ' 'Εσ' πρ. 'Εξ' 'Εκ' Ι. Κωλέτης, Οικ' Ν. Ρ. Μεταξῆς, Στ' Κίτιος Τζαβέλας, Δ] Ζ. Ι. Βάλβης, — 25 Δεκεμβρίου Ν] Κ. Κανάρης, — Τέλη 'Ιουλίου Οικ' Ζ. Ι. Βάλβης. — 14 'Ιανουαρίου 1846 Δ] Α. Κρεστενίτης, Οικ' Ν. Πουρναρόπουλος, — 19 'Ιανουαρίου παρητήθη ὁ Κρεστενίτης. — 5 'Απριλίου 1847 'Εσ' Ρ. Παλαμῆδης, Ν] Γ. Α. Βουλγαρῆς, 'Εκ' Γ. Γλαράκης, Δ] Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Οικ' Ν. Κορριωτάκης, — 5 'Σεπτεμβρίου θάνατος Ι. Κωλέτης, Πρ' Κίτιος Τζαβέλας.

1848 (Μαρτίου 7) Πρ' Ν] Γ. Κουρτοῦριάτης, 'Εξ' πρ. 'Εκ' Δ. Μανσόλας, 'Εσ' πρ. Δ] Α. Κρεστενίτης, Στ' Π. Γ. Ρόδιος, Οικ' Β. Χρηστακόπουλος, — (25 'Ιουνίου) 'Εξ' Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Δ] Γ. Α. Ράλλης, 'Εσ' Βενιζ. Ρούφος, 'Εκ' 'Αντ. Μαυρομιχάλης, Οικ' Τ. Μγγίνας.

1848 ('Οκτωβρίου 15) Πρ' Ν] Κανάρης, 'Εσ' 'Αν. Λόντος, 'Εκ' Δ. Καλλιφρονάς, Στ' 'Αν. Μαυρομιχάλης, Δ] Γ. Α. Ράλλης, 'Εξ' Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Οικ' Α. Γ. Βουλγαρῆς, — 13 'Ιανουαρίου 1849 'Εξ' 'Αν. Λόντος, 'Εσ' Γ. Γλαράκης, — 4 Μαρτίου 'Εξ' Γ. Ράλλης, — 17 'Απριλίου 'Εξ' Γ. Γλαράκης, Δ] 'Αντωνόπουλος, 'Εσ' Α. Χρηστίδης, Οικ' Α. Κρεστενίτης, Στ' Κ. Τζαβέλας. — 28 'Ιουλίου 'Εσ' Α. Κρεστενίτης, Οικ' Ζ. Ι. Βάλβης.

1849 (Δεκεμβρίου 12) Πρ' Ν] 'Αντ. Κριεζῆς, 'Εσ' Γεωργιάντης Ναταράς, Δ] πρ. Οικ' Ζ. Ι. Βάλβης, 'Εξ' Α. Λόντος, Στ' Ι. Σπείκος, 'Εκ' Ν. Χρυσόγελος. — 23 'Ιουλίου 'Εξ' πρ. Οικ' 'Εκ' Π. Δεληγιάννης, — 4 'Αυγούστου Στ' Σ. Μήλιος, 'Εκ' Ν. Κορριωτάκης, Οικ' Δ. Χρηστίδης, Δ] Α. Παϊκός, — 30 'Απριλίου 1851 'Εσ' Α. Μελετόπουλος, 'Εξ' Α. Παϊκός, Δ] Ι. Δαμιανός, 'Εκ' Π. Βάρβογλης, — 4 'Ιανουαρίου 1852 Δ] Κ. Προβελέγγιος, 'Εκ' Σ. Βλάχος, 'Εσ' Δ. Δανόπουλος, — 10 'Ιουνίου 'Εσ' Ρ. Παλαμῆδης, Δ] Α. Παϊκός, — 24 'Φεβρουαρίου 1853 'Εσ' Ι. Αμφοσιάνης, — 29 'Αυγούστου Δ/ Σ. Πήλλιας, — 5 'Οκτωβρίου Οικ' Κ. Προβελέγγιος, Στ' Σ. Σούτσος.

1854 (16 Μαΐου) Πρ' Οικ' Α. Μαυροκορδάτος, 'Εσ' Ρ. Παλαμῆδης, Στ' Δ. Καλλέργης, 'Εκ' Γ. Ψύλλας, 'Εξ' Π. 'Αργυρόπουλος, Δ] Π. Καλλιγας, Ν] Κ. Κανάρης, (17 'Ιουλίου) Δ] Α. Λόντος, Οικ' Π. 'Αργυρόπουλος, 'Εξ' Α. Μαυροκορδάτος, — 28 Νοεμβρίου ἀπελύθη Ρ. Παλαμῆδης, — 21 'Φεβρουαρίου 1855 Ν] Δ. Καλλέργης, — 31 Μαΐου Οικ' Α. Κρεστε-

νίτης, Δ] Π. Βάρβογλης, 'Εσ' Α. Μαυροκορδάτος, 'Εκ' Π. 'Αργυρόπουλος, Ν] Α. Ζυγομαλάς.

1855 (29 Σεπτεμβρίου) Πρ' 'Εσ' Δ. Γ. Βοβίλαρης, 'Εξ' Σ. Τρικούπης, Δ] 'Εκ' Μ. Ποτλής, Οικ' Ν. Σιλήβαργος, Στ' Α. Σμόλεντς, Ν] Α. Μισούλης, — 5 'Οκτωβρίου Οικ' Α. Κοντόσταυλος, 'Εκ' Χ. Χρηστίδης, — 14 'Φεβρουαρίου 1856 'Εξ' Α. Ραγκάβης, Δ] Μ. Σκαλιστήρης, — 2 'Ιουλίου Οικ' Α. Κουμουνδούρος, — 1857 (13 Νοεμβρίου) Πρ' Ν] Α. Μισούλης, Στ' Α. Σμόλεντς, 'Εκ' Χ. Χρηστίδης, 'Εξ' Α. Κουμουνδούρος, Δ] Γ. Α. Ράλλης, 'Εσ' Κ. Προβελέγγιος.

1859 (Μαΐου 29) Πρ' Ν] Α. Μισούλης, 'Εξ' Α. Κουμουνδούρος, 'Εσ' Ρ. Παλαμῆδης, 'Εκ' Θ. Ζαήμενι, Στ' Σ. Μήλιος, Οικ' Α. Κουμουνδούρος, Δ] Γ. Α. Ράλλης, — 10 'Ιουνίου Στ' Α. Μ. Μπότσαρης, — 12 'Ιανουαρίου 1860 'Εσ' Α. Κουμουνδούρος, πρ. 'Εξ' Θ. Ζαήμενι, — 14 Μαρτίου Δ] Μ. Ποτλής, — 18 'Απριλίου ἀπελύθη ὁ Θ. Ζαήμενι, — 21 'Ιουνίου 'Εσ' Α. Κρεστενίτης, — 21 'Ιουνίου Οικ' Ε. Σπείκος, — 25 Νοεμβρίου παρητήθη ὁ Α. Κρεστενίτης, — 7 Δεκεμβρίου 'Εσ' Ν. Παπαλεξόπουλος, — 11 Μαΐου 1861 'Εσ' Χ. Χρηστίδης.

1862 (Μαΐου 26) Πρ' 'Εσ' Γ. Κολοκοτρώνης, 'Εξ' Ν. Θεοφάνης, Δ] Ε. Ηλιοπούλου, 'Εκ' Δ. Χατζίσκος, Οικ' Δ. Λεβίδης, Στ' Σ. Μήλιος, Ν] Ν. Μήλιος, — 11 'Ιουνίου 'Εξ' Ε. Ηλιοπούλου, — 20 'Ιουλίου 1862 'Εξ' Ν. Δραγοῦλης, — 26 'Ιουλίου Οικ' Π. Βάρβογλης.

11 'Οβρίου 1862 — 19 'Οβρίου 1865

1862 ('Οκτωβρίου 11) Προσωρινὴ Κυβέρνησις Α. Βοβίλαρης, πρόεδρος, Κ. Κανάρης, Μ. Ρούφος.

1862 ('Οκτωβρίου 11) Οικ' Τάτσης Μγγίνας, Ν] Α. Καλλιφρονάς, 'Εσ' Θ. Ζαήμενι, Στ' Α. Μαυρομιχάλης, Δ] Α. Κουμουνδούρος, 'Εξ' Α. Διαμαντόπουλος, 'Εκ' Ε. Δελιγεώργης, 'Εκ' Β. Νικολόπουλος.

1863 (Φεβρουαρίου 8) 'Εσ' Α. Χ. Λόντος, Οικ' Ε. Κεχαγιάς, Στ' πρ. Ν. 'Αρ. Μήχος, 'Εξ' Π. Καλλιγας, 'Εκ' Δ. Κυριακού, Δ] Ζ. Βάλβης.

1863 Φεβρουαρίου 12 κηρύσσεται νομίμως συγκεκοτημένη ἡ ἐν 'Αθήναις Β' Συνέλευσις, ἀναθεταὶ δὲ τῇ ἐπιτροπῇ Κυβερνήσει τὴν ἐξακολουθήσειν τὰς ἐκτελεστικὰς ἐξουσίας μέχρι οὗ διαθεσῆται ἄλλως.

1863 Φεβρουαρίου 13 ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἡ συνέλευσις, ἢ θέλει ἐκτελετὴ διὰ τοῦ προεδρευόντος ἀντιπροέδρου τῆς Α. Μαρατίνης.

1863 (Φεβρουαρίου 13) Πρ' Ζ. Βαλιάνης, 'Εκ' Κ. Ν. Δόσιος, Ν] Α. Μπουντούρης, Οικ' Δ. Χρυσόγελος, 'Εξ' Δ. Μαυροκορδάτος, 'Εσ' Α. Δυγερινός, Στ' Α. Σμολένσκις, Δ] Ι. Παπαζαφειρόπουλος.

1863 (Μαρτίου 18) ἀναγορεύσις βασιλέως Γεωργίου.

1863 (Μαρτίου 27) Πρ' Δ. Κυριακού, 'Εξ' Θ. Δηλιγιάννης, 'Εκ' Α. Καλλιφρονάς, Οικ' Α. Κουμουνδούρος, Ν] Ν. Μπουντούρης, Στ' Α. Μπότσαρης, 'Εσ' Γ. Α. Πετρέζας, Δ] Ι. Παλαιολόγος.

1863 ('Απριλίου 29) Πρ' Β. Ρούφος, Οικ' Α. Κουμουνδούρος, 'Εσ' Α. Χ. Λόντος, 'Εξ' Θ. Δηλιγιάννης, 'Εκ' Α. Καλλιφρονάς, Στ' Α. Μπότσαρης, Δ] Κ. Πλάτης, — 'Ιουνίου 19 Στ' Π. Κορωναίος, Ν] Μ. Κανάρης.

1863 ('Ιουνίου 2) Β. Ρούφος (ἀνευ χαρτοφυλ.) 'Εσ' Α. Πετρέζας, 'Εξ' Π. Καλλιγας, Οικ' Ε. Κεχαγιάς, Στ' Ι. Κλιμακας, Ν] Γ. Μπούμπουλης, Δ] Π. Μαυρομιχάλης, 'Εκ' Β. Νικολόπουλος.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΜΟΝΑΡΧΙΑ
'Απὸ τῆς 19ης 'Οβρίου 1862

1863 ('Οκτωβρίου 19) ὁριστις Γεωργίου

1863 ('Οκτωβρίου 25) Πρ' 'Εσ' Δ. Ν. Βοβίλαρης, Οικ' Α. Δρόσος, Στ' Α. Σμολένσκις, 'Εξ' Π. Δηλιγιάννης, Δ] πρ' Ν] Α. Διαμαντόπουλος, 'Εκ' Αθ. Πετσάλης, — 20 Φεβρουαρίου 1864, Ν] Αθ. Ρογήρης, Στ' Δ. Τριγγέτας, Δ] Θ. Μερινός.

1864 (Μαρτίου 5) Πρ' Ν] Κ. Κανάρης, 'Εσ' Θ. Ζαήμενι, Οικ' Α. Χρηστίδης, 'Εξ' Θ. Δηλιγιάννης, Δ] πρ' 'Εκ' Α. Κουμουνδούρος, Στ' Π. Κορωναίος.

1864 ('Απριλίου 16) Πρ' Οικ' Ζ. Ι. Βαλιάνης, Στ' Χ. Ζυμβρακάκης, 'Εξ' Π. Καλλιγας, 'Εσ' Α. Δυγερινός, Δ] πρ' 'Εκ' Παπαζαφειρόπουλος, Ν] Μ. Κ. Κανάρης.

1864 ('Ιουλίου 26) Πρ' Ν] Στ' Κ. Κανάρης, Δ] πρ. 'Εκ' Α. Χ. Λόντος, Οικ' Σ. Σωτηρόπουλος, Στ' Α. Κανάρης, 'Εσ' Α. Κουμουνδούρος, 'Εξ' Θ. Δηλιγιάννης, — 28 Νοεμβρίου 1864 'Εξ' Δ. Σ. Μπουντούρης.

1865 (Μαρτίου 2) Πρ' Δ] Α. Κουμουνδούρος, 'Εσ' Α. Χ. Αναργύρου, 'Εκ' Α. Χ. Λόντος, 'Εξ' Ν] Δ. Σ. Μπουντούρης, Στ' Α. Κανάρης, Οικ' Α. Σωτηρόπουλος, — 16 Μαρτίου Δ] Α. Κρεστενίτης, 'Εκ' Κ. Λομβάρδος, 'Εξ' Π. Βραϊλάς 'Αρμένιος, Οικ' Α. Κουμουνδούρος, — 6 'Αυγούστου ἀπελύθη ὁ Α. Χ. Αναργύρου, — 24 Σεπτεμβρίου 1865, 'Εσ' Κ. Λομβάρδος, Στ' Τρ. Λαζαρέτος, Δ] Π. Καλλιγας.

1865 ('Οκτωβρίου 20) Πρ' 'Εξ' Δ] 'Επ. Δελιγεώργης, Οικ' Δ. Χρηστίδης, 'Εσ' Θ. Ζαήμενι, Στ' Α. Γρίβας, Ν] Α. Μαυρομιχάλης, 'Εκ' Δ. Καλλιφρονάς.

1865 (Νοεμβρίου 3) Πρ' 'Εσ' Δ. Γ. Βοβίλαρης, 'Εκ' Α. Κουμουνδούρος, Οικ' Α. Δρόσος, Ν] Στ' Αντωνόπουλος, Στ' Δ. Καλλέργης, Δ] Ν. Παπαμιχαλόπουλος, 'Εξ' Χ. Χρηστίδης.

1865 (Νοεμβρίου 6) Πρ' 'Εσ' 'Εξ' Α. Κουμουνδούρος, Στ' Ν] Τρ. Λαζαρέτος, Δ] Π. Πετράκης, 'Εκ' Κ. Λομβάρδος, Οικ' Σ. Σωτηρόπουλος.

1865 (Νοεμβρίου 13) Πρ' 'Εξ' πρ. Δ] Ε. Δελιγεώργης, Ν] Α. Μαυρομιχάλης, 'Εκ' Σ. Αντωνόπουλος, 'Εσ' Θ. Ζαήμενι

Οικ' Δ. Χρηστίδης, Στ' Δ. Γρίβας, — 29 Νοεμβρίου, παρητήθη ὁ Θ. Ζαήμενι.

1865 (Νοεμβρίου 28) Πρ' Δ] Β. Ρούφος, Οικ' Σ. Σωτηρόπουλος, 'Εσ' Α. Νικολόπουλος, 'Εξ' Ι. Βαλασόπουλος, 'Εκ' Κ. Δαρεϊώτης, Στ' Β. Σκαλιστήρης, Ν] Ν. Βουδούρης.

1866 ('Ιανουαρίου 26) Πρ' 'Εκ' πρ. Δ] Β. Ρούφος, 'Εσ' Κ. Προβελέγγιος, Ν] Δ. Σαχίνης, Στ' Β. Πετρέζας, Οικ' Π. Γιαννόπουλος, 'Εξ' Β. Βαλαωρίτης, — 3 Φεβρουαρίου Δ/ Τιμοθέος Φορέτης Τουπαλδός, — 24 Μαΐου 'Εσ' Β. Ρούφος, 'Εκ' Σ. Αντωνιάδης.

1866 ('Ιουνίου 9) Πρ' 'Εσ' Δ. Γ. Βοβίλαρης, Οικ' Α. Χρηστίδης, 'Εξ' πρ. Δ] Ε. Δελιγεώργης, Στ' 'Αρ. Μήχος, Ν] πρ. 'Εκ' Α. Δρόσος, — 1 'Ιουλίου Στ' Χ. Ζυμβρακάκης.

1866 (18 Δεκεμβρίου) Πρ' 'Εσ' πρ. Δ] Α. Κουμουνδούρος, Οικ' Εθ. Κεχαγιάς, 'Εκ' Χ. Χρηστίδης, 'Εξ' Χ. Τρικούπης, Στ' Α. Βότσαρης, Ν] Κ. Λομβάρδος, — 24 Δεκεμβρίου Δ] Κ. Λομβάρδος, Ν] Δ. Γρίβας.

1867 (20 Δεκεμβρίου) Πρ' Δ] πρ. 'Εξ' Α. Μαρατίνης, Στ' Σ. Μήλιος, 'Εσ' πρ. 'Εκ' Ι. Μεσσινέλης, Οικ' Π. Γιαννόπουλος, Ν] Δ. Σαχτούρης, — 'Ιανουαρίου 1868 'Εξ' Π. Δηλιγιάννης.

1868 (25 'Ιανουαρίου) Πρ' 'Εσ' Δ. Γ. Βοβίλαρης, Στ' Σ. Μήλιος, 'Εξ' Π. Δηλιγιάννης, 'Εκ' Α. Μαυρομιχάλης, Δ] Π. Βάρβογλης, Οικ' Ε. Σίμος, Ν] Μ. Κανάρης, — 11 Σεπτεμβρίου Δ/ Σ. Αντωνόπουλος, Οικ' 'Ιω. Βαλασόπουλος.

1869 (25 'Ιανουαρίου) Πρ' 'Εσ' Θ. Ζαήμενι, Δ] Α. Πετσάλης, Στ' Σ. Σούτσος, Οικ' Α. Δυγερινός, 'Εκ' Δ. Σαράβας, Ν] Δ. Τριγγέτας, 'Εξ' Θ. Δηλιγιάννης, — Τῆ 11 Δεκεμβρίου, παρητήθη ὁ Α. Πετσάλης, Τῆ 27 Δεκεμβρίου, παρητήθη ὁ Δ. Τριγγέτας, γενομένης δὲ μεταβολῆς μεταξύ τῶν ὑπουργῶν, διωρίσθη 'Εξ' Σ. Βαλαωρίτης, Ν] Γ. Ι. Τουπαλδός, — (17 'Απριλίου) Στ' Α. Σμόλεντς.

1870 (9 'Ιουλίου) Πρ' 'Εσ' πρ. 'Εξ' 'Επ. Δελιγεώργης, Οικ' Α. Χρηστίδης, Ν] Α. Δρόσος, Δ] Ν. Αεώπουλος, Στ' Χ. Ζυμβρακάκης, 'Εκ' Μ. Αντωνόπουλος.

1870 (3 Δεκεμβρίου) Πρ' 'Εσ' πρ. Στ' Α. Κουμουνδούρος, Οικ' Σ. Σωτηρόπουλος, 'Εξ' Χ. Χρηστίδης, Δ] Α. Κοντόσταυλος, Ν] πρ. 'Εκ' Π. Πετράκης, — (2 Φεβρουαρίου 1871) διωρίσθησαν 'Εκ' 'Αθ. Πετρέζας καὶ Στ' Α. Σμολένσκις.

1871 (28 'Οκτωβρίου) Πρ.' 'Εσ' πρ. 'Εξ' 'Επ. Ζαήμενι, Οικ' Θ. Δηλιγιάννης, Στ' Χ. Ζυμβρακάκης, Δ] Ι. Παπαζαφειρόπουλος, Ν] Α. Δυγερινός, 'Εκ' Φ. Φίλωνος.

1871 (25 Δεκεμβρίου) Πρ' 'Εξ' Δ. Γ. Βοβίλαρης, Οικ' Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Στ' Ι. Δρακόσις, Δ] Α. Μεταξῆς, 'Εσ' Β. Νικολόπουλος, Ν] Ι. Μπούμπουλης, 'Εκ' Α. Νόταρας, 30 'Ιουνίου 1872 παρητήθη ὁ Α. Μεταξῆς.

1872 ('Ιουλίου 8) Πρ' 'Εσ' 'Επ. Δελιγεώργης, Ν] πρ. 'Εκ' Δ. Δρόσος, Οικ' Δ. Γρίβας, 'Εξ' Ι. Σηλιωτάκης, — 28 'Ιουλίου, 'Εκ' Δ. Μαυροκορδάτος, — 17 'Οκτωβρίου παρητήθησαν οἱ Δ. Μαυροκορδάτος καὶ Ι. Σηλιωτάκης, — 25 Δεκεμβρίου, 'Εκ' Δ. Καλλιφρονάς, Δ] Π. Χαλκίοπουλος, Ν] Σ. Πετρέζας, — 15 Μαΐου, παρητήθη ὁ Σ. Πετρέζας.

1874 (Φεβρουαρίου 9) Πρ' 'Εσ' Δ. Βοβίλαρης, Οικ' Ν. Παπαμιχαλόπουλος, 'Εξ' Ι. Α. Δηλιγιάννης, Δ] πρ. Ν] Β. Νικολόπουλος, Στ' Δ. Τριγγέτας, 'Εκ' Δ. Ι. Βαλασόπουλος, — 27 'Απριλίου, Στ' Δ. Γρίβας, Ν] Δ. Τριγγέτας, 4 'Οκτωβρίου παρητήθη ὁ Ν. Παπαμιχαλόπουλος.

1875 ('Απριλίου 27) Πρ' 'Εσ' πρ. 'Εξ' Χ. Τρικούπης, Στ' πρ. Ν] Π. Γεννατάς, Οικ' 'Αθ. Πετρέζας, Δ] Κ. Λομβάρδος, 'Εκ' Δ. Ράλλης, — 3 'Ιουνίου Ν] Γερ. Σέρβος, παρητήθη τῆ 6 'Αυγούστου.

1875 ('Οκτωβρίου 15) Πρ' 'Εσ' Α. Κουμουνδούρος, Οικ' Σ. Σωτηρόπουλος, 'Εκ' Γ. Μίλησης, 'Εξ' Α. Κοντόσταυλος, Δ] Ι. Παπαζαφειρόπουλος, Στ' Κ. Καραϊσκάκης Ν] Α. Δυγερινός.

1876 (Νοεμβρίου 26) Πρ' 'Εξ' 'Επ. Δελιγεώργης, Δ/ Δ. Βουλγιώτης, 'Εσ' Δηλιγιάννης, Ν] Γερ. Ζωχιός, Στ' Πετρέζας, 'Εκ' Φ. Κανακάρης, Δ/ Δ. Λεβίδης.

1876 (Δεκεμβρίου 1) Πρ' 'Εσ' πρ. Δ] Α. Κουμουνδούρος, Οικ' Σ. Σωτηρόπουλος, 'Εκ' Γ. Μίλησης, Ν] Γ. Μπούμπουλης, 'Εξ' Α. Κοντόσταυλος, Στ' Σ. Καραϊσκάκης.

1877 (Φεβρουαρίου 26) Πρ' 'Εξ' πρ. 'Εσ' 'Επ. Δελιγεώργης, Οικ' Δ. Λεβίδης, 'Εκ' Θ. Κανακάρης, Στ' Α. Μαυρομιχάλης, Ν] Γ. Ζωχιός, Δ] Σ. Αντωνόπουλος, — 4 Μαΐου, Ν] Α. Παλάσκας.

1877 (Μαΐου 19) Πρ' 'Εξ' πρ. Δ] Α. Κουμουνδούρος, 'Εσ' Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Οικ' Σ. Σωτηρόπουλος, Στ' Σ. Πετρέζας, Ν] Γ. Μπούμπουλης, 'Εκ' Α. Νόταρας.

1877 (26 Μαΐου) Πρ' Ν/ Κ. Κανάρης, 'Εσ' Α. Κουμουνδούρος, Οικ' Ε. Δηλιγεώργης, 'Εκ' Θ. Δηλιγιάννης, Δ] Θ. Ζαήμενι, 'Εξ' Χ. Τρικούπης, Στ' Χ. Ζυμβρακάκης, Τῆ 2 Σεπτεμβρίου, θάνατος Κ. Κανάρη.

1878 (11 'Ιανουαρίου) Πρ. 'Εσ' Α. Κουμουνδούρος, 'Εξ' πρ. 'Εκ' Θ. Δηλιγιάννης, Οικ' πρ. Δ] Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Στ' Σ. Πετρέζας, Ν] Γ. Μπούμπουλης, — 22 'Ιουνίου, πρ. Στ' Γ. Μπούμπουλης.

1878 (21 'Οκτωβρίου) Πρ. 'Εξ' πρ. Οικ' Χ. Τρικούπης, 'Εσ' πρ. Δ] Θ. Ζαήμενι, 'Εκ' Ν. Μαυροκορδάτος, Στ' Σ. Καραϊσκάκης, Ν] Μ. Κανάρης.

1878 (26 'Οκτωβρίου) Πρ' 'Εσ' πρ. Δ] Α. Κουμουνδούρος, 'Εξ' πρ. Οικ' Θ. Δηλιγιάννης, 'Εκ' Α. Δυγερινός, Ν] πρ. Στ' Γ. Μπούμπουλης, — 18 Δεκεμβρίου, Στ' Δ. Γρίβας, — 7 'Ιουλίου, παρητήθη ὁ Δ. Γρίβας, — 10 'Αυγούστου 1879, Στ'

Β. Βαλτινός. — 8 Ιανουαρίου 1880, Δ] Ν. Βαλαμακίης, Οικ] Ν. Παπαμιχαλόπουλος.

1880 (Μαρτίου 10) Πρ] 'Εξ] πρ. Οικ] Χ. Τρικούπης, Στ] Σ. Καραϊσκάκης, 'Εσ] Κ. Λομβάρδος, Δ] 'Αθ. Πετμεζάς, 'Εκ] Ν. Μαυροκορδάτος, Ν] Γ. Δ. Βούλγαρης.

1880 (Οκτωβρίου 13) Πρ] 'Εξ] 'Αλ. Κουμουνοδόχος, 'Εσ] πρ. 'Εκ] Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Οικ] πρ. Δ] Σ. Σωτηρόπουλος, Στ] Α. Μαυρομιχάλης, Ν] Γ. Μπούμπουλης. — 11 'Απριλίου 1881, Στ] Β. Βαλτινός. — 4 'Ιουνίου 1881, Δ] Α. Ρικάκης, Οικ] Α. 'Αθανασιάδης, 'Εκ] Σ. Ρώμας.

1882 (Μαρτίου 3) Πρ] 'Εξ] 'Εσ] Χαρ. Τρικούπης, Οικ] Π. Καλλιγιάς, Ν] Γ. Ρούφος, Δ] Δ. Ράλλης, 'Εκ] Κ. Λομβάρδος, Στ] Σ. Καραϊσκάκης. — 10 Μαρτίου, Στ] Χ. Τρικούπης.

1885 ('Απριλίου 19) Πρ/ Οικ/ 'Εξ] Θ. Δηλιγιάννης, 'Εσ/ Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Δ/ Σ. 'Αντωνόπουλος, 'Εκ/ Α. Ζηγομαλάς, Στ/ Α. Μαυρομιχάλης, Ν/ Ρ. Ρώμας. — 11 'Οκτωβρίου, 'Εκ/ Α. Κοντογούρης, Ν/ Γ. Μπούμπουλης.

1886 ('Απριλίου 27) Πρ] Διν/ Δ. Βαλβής, 'Εσ/ Η. Παπαηλιοπούλος, 'Εξ] Β. Λουριώτης, Οικ/ Α. Αύγερινός, 'Εκ/ Μ. Βενιζέλος, Στ/ Β. Πετμεζάς, Ν/ Α. Μιαούλης.

1886 (Μαίου 9) Πρ/ Οικ] Στ/ Χ. Τρικούπης, 'Εσ/ Κ. Λομβάρδος, 'Εξ] Σ. Δραγούμης, Δ/ Δ. Βουλπιώτης, 'Εκ/ Π. Μενέτας, Ν/ Γεώρ. Θεοτόκης. — 5 'Ιουλίου 1888, πρ. 'Εσ/ Χ. Τρικούπης. — 2 Νοεμβρίου 1888 πρ. 'Εσ/ Σ. Δραγούμης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΓΧΕΙΡΙΑ

Διά Β. Διατάγματος ώρισθη ως ημέρα λήξεως της Δ' περιόδου των 'Ολυμπίων η 12η τρέχοντος. — Τη παρελθούσα Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου εισήλθεν ο βασιλεύς εις 44ον έτος της ηλικίας του. — Έντός της προεχούσης εβδομάδος άρχονται εν 'Αϊδίω τα μεθήματα της έκαι Τριανταφυλλοειδούς Γεωργικής σχολής. — Εν Βυρβινη της Γορτυνίας ιδρύθησεται Γεωργική Σταθμός, εκτός δε του μικρού δαυδροκρημένου θα περιέχη και πτηνοτροφειον. — Από της πρώτης προσέχουσης 'Ιανουαρίου άρχεται εφαρμοζόμενος ο περί όβριου ηλικίας των άνωματικών του Β. Ναυτικού νόμος. — Έγένετο η έναρξις των συνεδρίσεων της ένταυθα 'Αγγλικής αρχαιολογικής σχολής διά λόγου περί ιστορικων άγγείων του Διευθυντού κ. Γκάρντερ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πλείστα μέρη του αναθεωρουμένου συνταγματικού χάρτου της Σερβίας διορθούνται διά διατάξεων του 'Ελληνικού κώδικος εξητήθησαν μάλιστα έντεθεν ο έκλογικός νόμος, μία κάληη και πληροφορία περί της διεξαγωγής των εκλογών. — Επί τη άγγελία του θανάτου του πρώην 'Εξάρχου των Κουλήρων 'Ανθίου η Σερβία διεκόφησεν άμέσως την συνεδρίαν της εις ένδειξιν πένθους. — Εν Ρώμη δραστηρία καταβάλλονται ένέργεια προς επανάληψιν των μεταξύ του άνακτοβουλίου της Πετρούπολεως και του Βατικανού διπλωματικών σχέσεων. — Η 'Ιταλική Βουλή έψηφισατο έκτακτον πιστωσον έξ 145,000,000 φρ. χρησιμεύουσαν εις στρατιωτικάς ανάγκας, ένεκα δε τούτου ο επί των Οικονομικών ύπουργός Μαλλιάνη παρητήθη. — Το Πρωσικόν Κοινοβούλιον συγκαλείται τη 18 'Ιανουαρίου. Ο αύτοκράτωρ αυτοπροσώπως θα κηρύξη την έναρξιν της Βουλής. — Απεβίωσεν ο 'Ιταλός πολιτευτής και πρώην ύπουργός Πασκουάλε Μαντζίν.

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

Συνιστάται διά Β. διατάγματος άνατομικόν φρονιστήριον εν τω άνατομείω του 'Εθνικού Πανεπιστημίου θα άσκούνται δε εν αύτῳ οι μιν πρωτοετείς και δευτεροετείς φοιτητα της Ιατρικής περί την άνάτομιαν, οι δε τριτοετείς περί την

φυσιολογικήν ιστορίαν. Διευθυντής του φρονιστηρίου θα είνε ο έν Πανεπιστημίῳ τακτικός καθηγητής της περιγραφικής άνατομίας προς τούτοις θα διορίζονται δύο βοηθοί έκλεγόμενοι έκ των τριτοετών φοιτητών διά διαγωνισμό. — Εν τη Γαλλική 'Ακαδημία των ήθοπολιτικων έπιστημών έντι του μακαρίτου Σαρπύδου έξελέχθη ο Ρώσος Ποπελόνοτσφ, ο ίδε 'Ακαδημαϊκός Γκρεάρ άνέγνωσεν εν τη αύτῃ συνεδρίασει έκτενή χαρακτηρισμόν του Σαρπύδου. — Το παρελθόντα Σάββατον έάρταξεν έν Αζιφία την παντηκοναυτητάδα της διδασκαρίας αυτού ο κλεινός του Ρωμαιοῦ Δικαίου καθηγητής Βερνάρδος Windscheid. Η Νομική Σχολή του ήμετέρου Πανεπιστημίου τιμώσα τον άνορα έπεμψεν αύτῳ συγχαρητήριον τηλεγράφημα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Τη παρελθούσα Κυριακή άεγνώσθη έν τη Νέφ Θεάτρῳ η έκθεσις της επί του δραματικού διαγωνισμού των 'Ολυμπίων άγωνοδίκου έπιτροπείας υπό του εισηγητού κ. Ι. Καμπούρογλου. Έκ των υποβληθέντων 24 δραμάτων τά πέντε έπιγραφόμενα 'Θεοφανός, 'Ελευθερίου, 'Ηβλεως άλωσις, 'Εβρουμένη και 'Αδύμισσα των 'Αθηνών έκρίθησαν ως τά κάλλιστα έδραβεύθη δε τό τελευταίον, ού συγγραφέας είνε ο έν Σοφία διπλωματικός πράκτωρ της 'Ελλάδος κ. Κλέων Ραγκαβής. Η σκηνη ύπόκειται έν 'Αθήναις και έν Θήβαις κατά τον ΙΑ' αιώνα επί Φραγκοκρατίας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Εν Θεσσαλονίκη παρά τό έκαι δικητήριον άνεκαλύθη ναός Βυζαντινός, του όποιου η οικοδόμησις άνάγεται εις τον 4ον αιώνα μ. Χ. έπιμάτο δε υπό τό θνομα της 'Αγίας Τριάδος. Έδραβήσαν προς τούτοις εικόνας κινές περιήμωυ τέχνης, λαμπρόν δε μωσαϊκόν σώζεται επί του δαπέδου και των τοίχων. — Εν τη άρχαία 'Ακροπόλει των Γράλλων έγένοντα άνασκαφαί υπό Γερμανών, καθ' άς εδρήθη κομμός άκέφαλος Νίκης, άνάγλυφον παριστάν έντα και άλλα συντήριματα κοσμημάτων του έκαι άρχαίου θεάτρου, ούτως έκθαυρίσθη η σκηνη και η έδραχηστρα και εδρήθησαν οσα άρκετά εδύλια.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΚΟΜΜΑ ΤΕΤΥΧΩΝ

ΠΕΡΙΦΟΥ 96 ΣΕΛΙΔΩΝ

ΕΒΕΔΟΘΗΣΑΝ

- Τεύχος 1—3 Θάτος Βλέκας, 'Ελληνική μυθιστορία υπό Π. Καλλιγιά. Ποιήματα Α. Σ. Βυζαντίου (έν τῳ 3ῳ τεύχε) 3—5 Ο 'Εξηναβελόνης, κωμωδία Μολέρου, κατά την έκκλησίαν του Οικονομου του έ Οικονομικων. Ποιήματα Φ. Κοκπέ (έν τῳ 5ῳ τεύχε). 6 Περίληψις ιστορίας της νοσλλητικής φιλοσοφίας υπό Α. Ρ. Ραγκαβή. 7 κ. 9 Λουίσα Μύλλερ, τραγωδία Φ. Σχίλλερου. 8 Τριετή της ψυχής υπό Φουοντεσλίβεν. 10 Διηγήματα σύγχρονα 'Ελληνικά, υπό Α. Βικίλα, Ε. Χαριλάου, Δ. Καμπούρογλου, Γ. Δροσίνη, Α. Κουσιόδου, Ι. Μ. Δαυβέρρη και Α. Καρκαβίτσα. 11—13 Σπράτις Καλοπείριος, ήθογραφία έλληνική υπό Στ. Κομμανοδίου. 14—15 'Αμύκτος, τραγωδία Σαικσπέρου μεταφραστική υπό Σ. Δ. Βικίλα. 16—17 Άσμα των Χριστουγέννων, διήγημα υπό Κ. Δίκενς. Έκαστον τεύχος τιμώται λεπτά 60. Η συνδρομή διά 25 (α' σειρά) δρ. 12.

Εις τό έκτακτικόν έννοούνται αύται αι τιμαί εις χροσόν

Μ. Π. Α. Ρ. Τ. ΚΑΙ Χ. Ι. Ρ. Τ.

έκδύται έν 'Αθήναις

ΑΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΑΦΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
Γραμμή Πειραιώς - Κορίνθου - Αίγιου - Πατρών
Table with columns for destinations (1, 3, 33, 2, 4, 32) and prices for various routes (Πειραιώς άν., 'Αθήναι, Κορίνθος άρ., Αίγιον, Πατραί, etc.)
Γραμμή Κορίνθου - 'Αργους - Ναυπλίου - Μόλων
Table with columns for destinations (202, 203) and prices for routes (Ναύπλιον άν., Μόλοι, 'Αργος, Κορίνθος άν., 'Αργος άρ., Ναύπλιον, Μόλοι)
Σημείωσις. — Πάσαι αι άμαξοστοιχίαι έν Πατραίς θ' άναχωρήσει και θα φθάνωσι εις την παραλιαν, όπου θα χωρηγώνται τά ειστήρια και θα ένεργήται μόνον η παραλαβή και παράδοσις των άποσκευών των έπιβατών.
Αι άμαξοστοιχίαι 33 και 32 λειτουργούσι καθ' έκάστην πλην της Κυριακής. Αι άμαξοστοιχίαι 1, 2, 33, 32, 202, 203, σταθμεύουσι και εις όλας τάς Στάσεις και Σταθμούς. Μεταξύ Κορίνθου — 'Ακράτας Ναυπλίου — 'Αργους — Μόλων και άντιστρόφως, κυκλοφορούσιν καθ' έκάστην τοπική άμαξοστ. σταθμεύουσαι εις πάσας τάς Στάσεις και Σταθμ.

ΚΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΗΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ
Πίνναι Δεαδόχου
Υδρογόσι Σαφίραι εις 'Ελληνικήν Γλώσσαν από δρ. 35—72.
Πίνναι Τρικούπη
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ
έπι καλοῦ χάρτου στυμιαίως.
Πίνναι Δεαδόχου
ΜΕΛΑΝΗ ΜΑΥΡΗ
συμπεπυκνωμένη και άναλυομένη εις 25 μέρη ύδατος. Δοχεῖον έν δρ. 312 δραχ. 4,50 'Αναλελυμένη ήνά 2,90
Πίνναι Τρικούπη
Γραφικαί ΥΛΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ